

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо уdosконалення механізмів регулювання банківської діяльності

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної

Ради України, 2003 р., №№ 40 - 44, ст. 356):

1) частину четверту статті 22 викласти в такій редакції:

"4. На вимогу особи, який завдано шкоди, та відповідно до обставин справи майнова шкода може бути відшкодована і в інший спосіб, зокрема, шкода, завдана майну, може відшкодовуватися в натурі (передання речі того ж роду та тієї ж якості, полагодження пошкодженої речі тощо), якщо інше не встановлено законом";

2) абзац перший частини третьої статті 23 викласти в такій редакції:

"3. Якщо інше не встановлено законом, моральна шкода відшкодовується грошовими коштами, іншим майном або в інший спосіб";

3) перше речення частини другої статті 393 викласти в такій редакції:

"2. Якщо інше не встановлено законом, власник майна, права якого порушені внаслідок видання правового акта органом державної влади, органом влади Автономної Республіки Крим або органом місцевого самоврядування, має право вимагати відновлення того становища, яке існувало до видання цього акта";

4) статтю 1173 доповнити частиною другою такого змісту:

"2. Особливості відшкодування шкоди, завданої у результаті виведення неплатоспроможного банку з ринку/ліквідації банку на підставі протиправних (незаконних) індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішень Кабінету Міністрів України особам, які на дату прийняття таких індивідуальних актів або рішень, відповідно, мали статус учасників такого банку, встановлюються Законом України "Про банки і банківську діяльність" та Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

5) абзац перший частини першої статті 1192 викласти в такій редакції:

"1. Якщо інше не встановлено законом, з урахуванням обставин справи суд за вибором потерпілого може зобов'язати особу, яка завдала шкоди майну, відшкодувати її в натурі (передати річ того ж роду і тієї ж якості, полагодити пошкоджену річ тощо) або відшкодувати завдані збитки у повному обсязі".

2. Абзац другий частини першої статті 173 Кримінального процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9 - 3, ст. 88) викласти у такій редакції:

"Не допускається арешт майна/коштів банку, віднесено до категорії неплатоспроможних, банку, щодо якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (крім ліквідації банку за рішенням його власників), майна/коштів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, а також заборона вчинення дій іншим особам під час реалізації Фондом гарантuvання вкладів фізичних осіб майна банку, віднесено до категорії неплатоспроможних, та банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантuvання вкладів фізичних осіб".

3. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) частину четверту статті 12 доповнити пунктом 6 такого змісту:

"6) щодо оскарження індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішень Кабінету Міністрів України, визначених частиною першою статті 266¹ цього Кодексу";

2) частину другу статті 72 доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"Особливості визначення шкоди, заподіяної протиправними (незаконними) індивідуальними актами та/або рішеннями, зазначеними у частині першій статті 266¹ цього Кодексу, встановлюються Законом України "Про банки і банківську діяльність" та Законом України "Про систему гарантuvання вкладів фізичних осіб";

3) статтю 77 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

"3. В адміністративних справах, визначених частиною першою статті 266¹ цього Кодексу, обов'язок доказування шкоди, заподіяної протиправними (незаконними) індивідуальними актами Національного банку України, Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішеннями Кабінету Міністрів України, покладається на позивача".

У зв'язку з цим частину третю - п'яту вважати відповідною частинами четвертою - шостою;

4) у частині третьій статті 151:

пункти 2 і 4 викласти в такій редакції:

"2) зупинення рішень Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи

Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб та щодо здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, встановлення заборони або обов'язку вчинити певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій уповноважений особі Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб або Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб, його посадовим особам при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку, а також іншим особам під час реалізації Фондом гарантuvання вкладів фізичних осіб майна банку, віднесено до категорії неплатоспроможних, та банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантuvання вкладів фізичних осіб";

"4) зупинення рішень Національного банку України, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчинити певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій",

доповнити пунктами 8 і 9 такого змісту:

"8) зупинення дії індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання рішень Кабінету Міністрів України про участь держави в виведенні неплатоспроможного банку з ринку, а також встановлення для Міністерства фінансів України, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчинити певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, що випливають з такого індивідуального акта";

"9) зупинення дії індивідуальних актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятих у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку, а також встановлення для Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, її посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчинити певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, що випливають з такого індивідуального акта";

"5) пункт 1 частини першої статті 264 після слів "Кабінету Міністрів України" доповнити словами "(крім рішень Кабінету Міністрів України, визначених частиною першою статті 266¹ цього Кодексу)";

6) доповнити статтею 266¹ такого змісту:

"Стаття 266¹. Особливості провадження у справах щодо оскарження індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку;

1) законності індивідуальних актів Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку, про затвердження пропозиції Національного банку України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку;

2) законності індивідуальних актів Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб про запровадження тимчасової адміністрації у банку, про початок процесу ліквідації банку, про затвердження плану врегулювання та будь-яких інших індивідуальних актів, прийнятих на його виконання, а також індивідуальних актів щодо призначення уповноважених осіб Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб, деглевання їм повноважень;

3) законності рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку;

4) законності індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку;

5) законності індивідуальних актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятих у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку.

2. Позовна заява про оскарження індивідуального акта/рішення подається до суду протягом трьох місяців з дня оприлюднення такого акта/рішення в порядку, визначеному законом. Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає.

3. Подання позовної заяви, а також відкриття провадження в адміністративні справи не зупиняють дію оскаржуваного індивідуального акта/рішення.

4. Адміністративні справи, визначені частиною першою цієї статті, розглядаються у порядку загального позовного провадження.

5. Під час розгляду адміністративних справ, визначених частиною першою цієї статті, суд перевіряє, чи прийнятий індивідуальний акт або рішення на підставі, у межах повноважень та у способі, що передбачені Конституцією та законами України, які визначають повноваження Національного банку України, Фонду гарантuvання вкладів фізичних осіб, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Кабінету Міністрів України та Міністерства фінансів України.

6. Під час розгляду адміністративних справ, визначених частиною першою цієї статті, суд використовує як підставу для власної оцінки та покладається на кількісні,

якісні оцінки та висновки, зроблені Національним банком України, Фондом гарантuvання вкладів фізичних осіб, Кабінетом Міністрів України, Міністерством фінансів України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, на підставі яких були прийняті відповідні рішення, крім випадків, якщо:

1) оскаржуване рішення/акт прийнято з істотним порушенням встановленого порядку його прийняття (порушення, яке істотно вплинуло на результат оцінки);

2) кількісні, якісні оцінки та висновки ґрунтуються на очевидно помилкових відомостях та/або не враховують суттєвих обставин (фактів), за умови врахування яких оскаржуване рішення/акт не могло бути прийнято;

3) наявні очевидні розбіжності та/або логічні суперечності між кількісними, якісними оцінками та/або висновками;

4) оскаржуване рішення/акт прийнято за відсутності повноважень або з використанням повноважень всупереч меті, з якою вони надані законом.

7. Суд за результатами розгляду адміністративних справ, визначених частиною першою цієї статті, може прийняти рішення про:

1) визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального акта/рішення, визначеного частиною першою цієї статті, або окремими його положенiami;

2) стягнення з відповідача (відповідачів) коштів на відшкодування шкоди, заподіяної його протиправним (незаконним) індивідуальним актом/рішенням, якщо така вимога заявлена позивачем одночасно з вимогою про визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального акта/рішення;

3) відмову в задоволенні позовних вимог (повністю або частково).

8. Особливості визначення розміру шкоди, заподіяної протиправними (незаконними) індивідуальними акта/рішеннями, зазначеними у частині першій цієї статті, встановлюються Законом України "Про банки і банківську діяльність".

9. Визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального акта/рішення, визначеного частиною першою цієї статті, або окремими його положенiami:

1) не відновлює того становища банку, яке існувало до прийняття такого акта/рішення, включаючи правовий статус цього банку, та не відновлює становища/прав осіб, які були учасниками банку на момент прийняття такого акта/рішення;

2) не може бути підставою для визнання недійсними, нечинними, протиправними та скасування будь-яких рішень, правочинів або інших дій/визнання протиправною бездіяльністю, прийнятих, вчинених або допущених у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку/ліквідації банку;

3) не породжує будь-яких прав осіб, які були у

3) у статті 150:

у першому реченні частини четвертої слова "на майно або грошові кошти неплатоспроможного банку, а також на майно або грошові кошти Фонду гарантування вкладів фізичних осіб" замінити словами "на майно (активи) або грошові кошти неплатоспроможного банку, банку, що якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (крім ліквідації банку за рішенням його власників), а також на майно (активи) або грошові кошти Фонду гарантування вкладів фізичних осіб";

частини шосту - дев'яту викласти в такій редакції:

"6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони або встановлення обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, його посадовим особам, у тому числі уповноваженим особам Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, при здійсненні тимчасової адміністрації чи ліквідації банку, а також зупинення дії рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання таких рішень Кабінету Міністрів України, індивідуальних актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятих у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку, а також встановлення для Кабінету Міністрів України, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, їх посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, що випливають з таких рішень/актів.

7. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення дії рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів) Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій.

8. Не допускається забезпечення позову шляхом заборони відповідачу вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій за позовами власників або кредиторів неплатоспроможного банку, банку, що якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (крім ліквідації банку за рішенням його власників), до таких банків або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

9. Майно (активи) або грошові кошти клієнта неплатоспроможного банку або банку, що якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (крім ліквідації банку за рішенням його власників), на які судом накладено арешт до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних або дnia прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (крім ліквідації банку за рішенням його власників), можуть бути передані приймаючому або перехідному банку у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб особи, в інтересах якої накладено арешт. При цьому передані майно (активи) або грошові кошти залишаються обтяженими відповідно до ухвали суду про накладення арешту".

5. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) статтю 5 доповнити частинами третьою і четвертою такого змісту:

"3. Єдиним способом захисту прав осіб, які є (були) учасниками банку і права та інтереси яких були порушені внаслідок виведення неплатоспроможного банку з ринку або ліквідації банку на підставі протиправного (незаконного) індивідуального акта Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішення Кабінету Міністрів України, є відшкодування завданої шкоди у грошовій формі.

4. Визнання протиправним (незаконним) індивідуального акта/рішення, зазначеного у частині третьій цієї статті, не може бути підставою для застосування способів захисту у вигляді визнання недійсними, нечинними, протиправними та сказування будь-яких рішень, правочинів або інших дій/визнання протиправною бездіяльністі, прийнятих, вчинених або допущених у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку/ліквідації банку";

2) частину другу статті 73 доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

" Особливості визначення шкоди, завданої у результаті виведення банку з ринку або ліквідації банку на підставі протиправних (незаконних) індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішень Кабінету Міністрів України особам, які на дату прийняття таких індивідуальних актів або рішень, відповідно, мали статус учасників такого банку, встановлюються Законом України "Про банки і банківську діяльність" та Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

3) частини шосту - восьму статті 137 викласти в такій редакції:

"6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення дії рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів) Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій.

7. Не допускається забезпечення позову шляхом:

1) накладення арешту на майно (активи), у тому числі грошові кошти, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або банку, віднесено до категорії неплатоспроможних, або банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", яке належить або підлягає передачі чи сплаті Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або банку, віднесено до категорії неплатоспроможних, банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", і знаходиться у нього чи інших осіб;

2) встановлення заборони або обов'язку Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, банку, віднесено до категорії неплатоспроможних, банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", їх посадовим особам, ін-

шим особам під час реалізації Фондом гарантування вкладів фізичних осіб майна (активів) банку, віднесено до категорії неплатоспроможних, вчиняти певні дії або встановлення обов'язку для таких осіб утримуватися від вчинення певних дій;

3) зупинення дії рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання таких рішень Кабінету Міністрів України, індивідуальних актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятих у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку, а також встановлення для Кабінету Міністрів України, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, їх посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, що випливають з таких рішень/актів.

8. Майно (активи), у тому числі грошові кошти, клієнта банку, на яке судом накладено арешт до дня віднесення цього банку до категорії неплатоспроможних або дnia прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (крім ліквідації банку за рішенням його власників), може бути передано приймаючому або перехідному банку у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб порядку з письмовим повідомленням Фондом гарантування вкладів фізичних осіб особи, в інтересах якої накладено арешт. При цьому передане майно (активи), у тому числі грошові кошти, залишається обтяженим відповідно до ухвали суду про накладення арешту";

4) статтю 141 доповнити частиною десятою такого змісту:

"10. Зустрічне забезпечення не застосовується щодо позовів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, які подані ним у межах процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку".

6. Статтю 55 Закону України "Про нотаріат" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383 із наступними змінами) після частини дев'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

"Посвідчення угод про відчуження майна (активів) банків, що виводяться з ринку, з приймаючим або перехідним банком здійснюється відповідно до цього Закону з урахуванням вимог Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

У зв'язку з цим частини десятої і одинадцятої вважати відповідно частинами одинадцятою і дванадцятою.

7. Статтю 74 Закону України "Про Національний банк України" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238; 2015 р., № 32, ст. 315) викласти у такій редакції:

"Стаття 74. Оскарження рішень, дій або бездіяльності Національного банку чи його посадових та службових осіб

Рішення (нормативно-правові акти чи індивідуальні акти), дії або бездіяльності Національного банку чи його посадових та службових осіб можуть бути оскаржені до суду виключно з метою встановлення їх законності. Особливості оскарження окремих рішень Національного банку встановлюються законом.

Оскарження рішень, акта або дії Національного банку не зупиняє їх виконання. Забезпечення позову шляхом зупинення дії рішень Національного банку, а також встановлення для Національного банку, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, не допускається".

8. У Законі України "Про банки і банківську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами):

1) частину першу статті 2 доповнити з урахуванням алфавітного порядку терміном такого змісту:

"професійне судження - вмотивований, об'єктивний, неупереджений та обґрутований висновок та/або оцінка Національного банку України щодо фактів, подій, обставин, осіб, що ґрунтуються на знаннях досвіді службовців Національного банку України, на комплексному та всебічному аналізі інформації та документів, поданих до Національного банку України в межах передбачених законодавством процедур та отриманих Національним банком України, у тому числі в результаті здійснення ним банківського регулювання та нагляду, а також на інформації з офіційних джерел";

2) у статті 6:

друге речення частини третьої виключити;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

"у разі суперечності норм цього Закону нормам інших законодавчих актів (включаючи кодекси) норми цього Закону мають перевагу";

3) частину дванадцяту статті 42 викласти в такій редакції:

"Голова правління банку, головний бухгалтер банку, голова та члени ради банку вступають на посаду після їх погодження Національним банком України. У разі якщо після завершення строку розгляду повного пакета документів Національний банк України не повідомив банку про рішення щодо погодження на посаду голови або члена ради банку, кандидат вважається погодженим на відповідну посаду";

4) у статті 67:

після частини другої доповнити шістьма новими частинами такого змісту:

"При здійсненні банківського нагляду та нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження збройного знищення Національний банк України має право застосовувати професійне судження.

Професійне судження формується Національним банком України з урахуванням таких принципів:

рівноцінності сутності та форми (оцінка правочинів, операцій, обставин та подій з точки зору їх сутності та форм);

співмірності (пропорційності) (урахування обставин та умов конкретної ситуації, щодо якої формується професійне судження та приймається відповідне рішення (зокрема, розмір банку, складність, обсяг, види, характер здійснених ним операцій, організаційна структура банку, профіль ризику банку, особливості діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу), діяльність банківської групи, до складу якої входить банк, фінансовий стан банку та власників істотної участі в ньому);

обґрутованого сумніву (здійснення додаткової/поглибленої перевірки/аналізу правочинів, операцій, обставин та подій, щодо яких формується професійне судження та приймається відповідне рішення, за наявності обґрутованого сумніву щодо них);

комплексного аналізу (дослідження всіх обставин та умов конкретної ситуації при формуванні професійного судження та прийнятті відповідного рішення).

Професійне судження може застосовуватися Національним банком України під час будь-якої оцінки осіб,

правочинів, операцій, обставин, подій (як за якісними, так і за кількі

2) оприлюднє повний текст рішення з обґрунтуванням його прийняття на сторінках офіційного інтернет-представництва Національного банку України з урахуванням вимог Закону України "Про захист персональних даних" та надає для опублікування в газеті "Голос України" або "Урядовий кур'єр" інформацію про оприлюднення повного тексту рішення. З дня оприлюднення повного тексту рішення на сторінках офіційного інтернет-представництва Національного банку України банк, учасники банку, вкладники, інші кредитори та контрагенти банку вважаються повідомленими про прийняте Національним банком України рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Розпочата процедура виведення неплатоспроможного банку з ринку не може бути зупинена/припинена, у тому числі в разі визнання противправними (незаконними) та скасування індивідуальних активів Національного банку України та/або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що були підставою для її початку".

У зв'язку з цим частини третьо - п'ятої вважати відповідно частинами шостою - восьмою;

8) у статті 77:

частину п'яту викласти в такій редакції:

"Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку:

1) повідомляє про це банк, учасників банку та надсилає рішення до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;

2) оприлюднє повний текст рішення з обґрунтуванням його прийняття на сторінках офіційного інтернет-представництва Національного банку України з урахуванням вимог Закону України "Про захист персональних даних" та надає для опублікування в газеті "Голос України" або "Урядовий кур'єр" інформацію про оприлюднення повного тексту рішення на сторінках офіційного інтернет-представництва Національного банку України банк, учасники банку, вкладники, інші кредитори та контрагенти банку вважаються повідомленими про прийняте Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку";

п'ята частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

"Розпочата процедура ліквідації банку не може бути зупинена/припинена, у тому числі в разі визнання противправними (незаконними) та скасування індивідуальних активів Національного банку України та/або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що були підставою для її початку".

У зв'язку з цим частини сьому і восьму вважати відповідно частинами восьмою і дев'ятою;

у частині восьмій після слова "банк" доповнити словами "як юридична особа", а слова "осіб" та фізичних осіб "підприємців" замінити словами "осіб, фізичних осіб підприємців та громадських формувань";

у частині дев'ятій слова "рішення про затвердження ліквідаційного балансу та звіту ліквідатора" замінити словами "звіту про виконання ліквідаційної процедури та ліквідаційний баланс";

9) статтю 79 викласти в такій редакції:

"Стаття 79. Оскарження рішень Національного банку України

Банк або інші особи, які охоплюються наглядовою діяльністю Національного банку України, мають право оскаржити в суді в установленому законодавством порядку рішення, дії або бездіяльність Національного банку України чи його посадових та службових осіб.

Особливості оскарження рішень (індивідуальних активів) Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку встановлюються Кодексом адміністративного судочинства України.

Визнання противправним (незаконним) та скасування індивідуального акта Національного банку України, зазначеного в частині другій цієї статті, або окремих його положень:

не відновлює того становища банку, яке існувало до прийняття такого акта/рішення, включаючи відновлення правового статусу цього банку, та не відновлює становища/прав осіб, які були учасниками банку на момент прийняття такого акта/рішення;

не може бути підставою для визнання недійсними, нечінними, противправними та скасування будь-яких рішень, правочинів або інших дій/визнання противправної бездіяльності, прийнятих, вчинених або допущених у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку/ліквідації банку;

не породжує будь-яких прав у осіб, які були учасниками банку на момент прийняття такого індивідуального акта/рішення, крім права на відшкодування завданої шкоди.

Застосування положень цієї статті та/або відшкодування шкоди, завданої учаснику (учасникам) банку внаслідок противправного (незаконного) віднесення банку до категорії неплатоспроможних, відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідації банку, відповідно до статті 79¹ цього Закону не звільняє такого учасника (учасників) від цивільної, адміністративної або кримінальної відповідальності за свої дії";

10) доповнити статтю 79¹ такого змісту:

"Стаття 79¹. Відшкодування шкоди, завданої учаснику банку внаслідок противправного (незаконного) віднесення банку до категорії неплатоспроможних, відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідації банку

У разі визнання противправним (незаконним) та скасування рішенні (індивідуального акта) Національного банку України, зазначеного у частині другій статті 79 цього Закону, особа, яка була учасником банку на момент прийняття такого рішення (індивідуального акта), має право на відшкодування шкоди, заподіяної таким рішенням (індивідуальним актом), у порядку, встановленому законом, з урахуванням особливостей, встановлених цією статтєю.

Об'язок доказування завданої шкоди та її розміру покладається на учасника банку.

Відшкодування упущеній вигоді здійснюється у розмірі доходів, які учасник банку міг би реально одержати, але прийняте рішення (індивідуальний акт) Національного банку України стало єдиною і достатньою причиною, яка позбавила цього учасника можливості їх отримати. Упущені вигода відшкодовується лише у разі, якщо така вигода не була врахована під час оцінки реальних збитків (вартості акцій).

Реальні збитки визначаються у розмірі вартості акцій банку на день прийняття рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних/відкликання банківської ліцензії та ліквідації банку (далі у цій статті день врегулювання).

Вартість акцій визначається у розмірі суми, яку б покупець, який володіє усією необхідною інформацією та даними, сплатив би на день врегулювання за акції банку з урахуванням майбутніх перспектив банку, враховуючи реальний фінансовий стан банку (у тому числі його регулятивний капітал, ліквідність та якість активів),

бізнес-модель банку та його структуру, а також ринкові умови (у тому числі доступність ліквідності і вартість фінансування) та макроекономічну ситуацію.

Вартість акцій визначається у звіті про стан фінансово-господарської діяльності банку, що складається міжнародно визнаною аудиторською фірмою, яка відповідає критеріям, визначенім Національним банком України. Така оцінка фінансово-господарської діяльності банку та вартості акцій призначається судом, який розглядає справу про відшкодування завданої шкоди.

Суд покладає обов'язок з укладення договору з визначену ним аудиторською фірмою про проведення оцінки фінансово-господарської діяльності банку та вартості акцій на Національний банк України.

Позивач зобов'язанийнести на депозитний рахунок суду попередньо визначену суму витрат, пов'язаних з проведенням оцінки фінансово-господарської діяльності банку та вартості акцій.

Звіт аудиторської фірми про стан фінансово-господарської діяльності банку не може бути відхиленій судом.

Звіт аудиторської фірми про стан фінансово-господарської діяльності банку прирівнюється до висновку експертізи, призначеної відповідно до процесуального законодавства України. Такий звіт підлягає опублікуванню на сторінках офіційного інтернет-представництва Національного банку України.

Вартість акцій визначається, ґрунтуючись на розсудливій та реалістичній оцінці відповідно до міжнародних стандартів оцінки з урахуванням особливостей функціонування банків (включаючи вимоги до регулятивного капіталу, дотримання яких необхідне для продовження діяльності банку).

У разі якщо фінансовий стан банку на день врегулювання, визнаний аудиторською фірмою, свідчить, що розмір зобов'язань банку перевищує розмір активів банку, вважається, що банк не міг діяти безперервно (не мав перспектив продовжити діяльність) та матеріальна шкода не завдана. Якщо за результатами аудиту/оцінки встановлено, що розмір активів банку перевищує розмір зобов'язань банку, таке перевищення не є достатнім доказом того, що матеріальна шкода завдана.

До процедури визначення вартості акцій та особи, яка проводитиме оцінку, не застосовуються положення Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оцінчу діяльність" та статті 8 Закону України "Про акціонерні товариства".

Під час оцінки фінансово-господарської діяльності банку на день врегулювання до уваги береться інформація/дані, відомі станом на день проведення такої оцінки, включаючи інформацію/дані, отримані після прийняття рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних/відкликання банківської ліцензії та ліквідації банку.

З метою проведення аналізу фінансово-господарського стану банку на день врегулювання аудиторська фірма застосовує міжнародні стандарти фінансової звітності у частині, яка застосовується щодо банків.

У разі якщо законодавство встановлювало спеціальний режим для реструктуризації або рекапіталізації банків на обмежений період часу для стабілізації банківської та фінансової систем, відповідність банку таким зміненим регуляторним вимогам протягом такого обмеженого періоду, а також незастосування санкцій за порушення вимог до регулятивного капіталу та/або інших вимог і показників не можуть вважатися достатнім доказом позитивної вартості акцій.

З метою уникнення безпідставного злагачення учасників банку на результаті врахування фінансової підтримки (ліквідності, поповнення капіталу, гарантії тощо) банку, наданої/внесеної державою (Кабінетом Міністрів України, Національним банком України, Міністерством фінансів України) до/після дати врегулювання, оцінка вартості акцій повинна базуватися на таких припущеннях:

1) у день врегулювання банк повинен негайно сплатити/повернути будь-яку фінансову підтримку, включаючи стабілізаційні кредити, рефінансування або інші кредити, надані Національним банком України як кредитором останньої інстанції, а фінансовий стан банку повинен оцінюватися з урахуванням фінансових втрат банку, які він зазнав би внаслідок здійснення таких платежів. У разі якщо для здійснення виплат банку був вимушений продавати свої активи, а також за відсутності будь-яких інших ринкових індикаторів до вартості таких активів застосовуються коригуючі коефіцієнти для майна/гарантій, які є прийнятними для забезпечення виконання зобов'язань за кредитом для екстремної підтримки ліквідності, та порядок їх врахування, встановлений Національним банком України на день врегулювання;

2) після дня врегулювання жодна підтримка ліквідності (крім доступу до стандартних інструментів регулювання ліквідності Національного банку України), повнення капіталу, гарантії, програми викупу активів чи інша форма державної підтримки не будуть надаватися державними органами (включаючи Національний банк України та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб). У разі якщо за реальністю така підтримка була надана, оцінка майбутніх перспектив та показників банку повинна здійснюватися, базуючись на припущенні, що така підтримка не надавалася.

Будь-який платіж, отриманий учасником (учасниками) банку у процесі ліквідації банку або внаслідок виконання плану врегулювання, зменшує на відповідну суму розмір завдань реальних збитків.

Відшкодування шкоди здійснюється виключно у грошовій формі. Відшкодування шкоди в інший спосіб, зокрема відшкодування в натурі (передання речі того ж роду та тієї ж якості тощо), не допускається".

9. У Законі України "Про акціонерні товариства" (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 50-51, ст. 384) із наступними змінами:

1) частину шосту статті 1 викласти в такій редакції:

"6. Особливості правового статусу, створення, діяльності, припинення, виділу акціонерних товариств, у тому числі неплатоспроможного банку, перехідного банку, створеного Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, що провадять діяльність на ринках фінансових послуг, визначаються законами, що регулюють порядок надання фінансових послуг, здійснення банківської діяльності, діяльність системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення банків з ринку. У разі суперечності норм цього Закону нормам законів, що регулюють порядок надання фінансових послуг, здійснення банківської діяльності, діяльність системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення банків з ринку, мають перевагу";

2) частину першу статті 22 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

"розміщення акцій під час виведення неплатоспроможного банку з ринку, у тому числі створення та

ведення у відповідність з вимогами банківського законодавства діяльності перехідного банку".

10. У Законі України "Про систему гарантування вкладів ф

після частини шостої доповнити новою частиною такого змісту:

"7. Виконавча дирекція Фонду має право прийняти рішення про незастосування обмежень, встановлених пунктами 1 і 5 частини п'ятої цієї статті, до зобов'язань (крім зобов'язань перед пов'язаними з банком особами) системно важливого банку, віднесеної Національним банком України до категорії неплатоспроможних (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участь держави, передбачених статтею 41' цього Закону).

У разі якщо інформація про проведені операції свідчить про перевищення фактичних залишків на рахунках клієнтів або встановлених лімітів після дати відчуження/передачі, приймаючий/перехідний банк набуває право вимоги до відповідного клієнта, а клієнт набуває зобов'язання повернути визначену банком суму коштів.

У разі якщо інформація про проведені операції свідчить про те, що зобов'язання приймаючого/перехідного банку перед клієнтом після дати відчуження/передачі є більшими, ніж фактично передані залишки на рахунках, приймаючий/перехідний банк набуває зобов'язання повернути відповідну суму коштів клієнту, а клієнт набуває право вимоги до приймаючого/перехідного банку на таку суму коштів".

У зв'язку з цим частину сьому - дев'яту вважати відповідно частинами восьмою - десятою;

частину дев'яту викласти у такій редакції:

"9. Дія Кодексу України з процедур банкрутства на банки не поширюється";

доповнити частинами одинадцятою та дванадцятою такого змісту:

"11. Визнання банку неплатоспроможним є підставою для зупинення на строк запровадження тимчасової адміністрації та/або до дати укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку внесення змін до системи депозитарного обліку цінних паперів неплатоспроможного банку та/або перехідного банку, та/або відповідного власника цінних паперів неплатоспроможного банку, крім дій, які здійснюються на вимогу Фонду відповідно до цього Закону. На вимогу Фонду з метою виконання плану врегулювання внесення необхідних змін до системи депозитарного обліку цінних паперів такого банку здійснюються відповідними депозитарними установами невідкладно (негайно).

12. Відчуження або передача всього або частини майна (активів) та всіх або частини зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого/перехідного банку після затвердження плану врегулювання, що передбачає виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктами 2, 3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону, здійснюється відповідно до статей 40 і 42 цього Закону з такими особливостями:

1) дозволи, погодження, згоди, отримання яких передбачено законодавством та які є необхідними у процесі відчуження або передачі майна (активів) на користь приймаючої сторони, крім передбачених цим Законом, вважаються отриманими/наданими;

2) вимоги щодо обов'язкового нотаріального посвідчення правочинів з майном (активами) неплатоспроможного банку не застосовуються;

3) положення законодавства щодо обмеження строків внесення інформації до державних реєстрів про права на майно (актив) неплатоспроможного банку (у тому числі щодо накладних обтяжень на таке майно (активи) не застосовуються);

4) положення законодавства про переважне право на придбання частки не застосовуються;

5) приймаючий/перехідний банк, якому відчужені або передані майно (активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку, має провести верифікацію та ідентифікацію осіб, майно (активи) та зобов'язання яких передані з неплатоспроможного банку, протягом 180 днів з дня передачі;

6) майно (активи), включене до реєстрів на передачу, але не було відчужене або передане на користь приймаючого/перехідного банку на підставі договору (договорів) (змішаного договору/акта (актів) приймання-передачі), може передаватися на підставі договору (договорів) в управління приймаючому/перехідному банку. У такому разі таке майно (активи) не включається до ліквідаційної маси неплатоспроможного банку протягом строку, визначеного таким (такими) договором (договорами). Приймаючий/перехідний банк, Фонд і неплатоспроможний банк вживають заходів для усунення причин, що перешкоджають відчуженню або передачі майна, та після їх усунення відчужують або передають майно (активи) на користь приймаючого/перехідного банку відповідно до договору (договорів) (змішаного договору), укладеного відповідно до статті 40 цього Закону, або акта (актів) приймання-передачі;

7) отримання приймаючим/перехідним банком дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію у разі передачі майна (активів) та зобов'язань не вимагається.

Положення цієї частини не застосовуються у разі відчуження в подальшому приймаючим/перехідним банком переданого майна (активів);

9) у статті 39:

у пункті 4 частини третьої слово "ліквідації" замінити словами "виконання ліквідаційної процедури";

частину четверту доповнити абзацом третім такого змісту:

"Кабінет Міністрів України, Міністерство фінансів України, Міністерство юстиції України, інші міністерства, державні установи та підпорядковані їм підприємства і організації, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Центральний депозитарій цінних паперів, Національний банк України та Фонд зобов'язані координувати свою діяльність, здійснювати відповідні дії для забезпечення належної комунікації між собою, іншими органами державної влади та установами (у тому числі учасниками депозитарної системи України), своєчасно підготувати документи та прийняти рішення, необхідні для забезпечення виконання вимог цього Закону, в межах своїх повноважень з метою виконання плану врегулювання, у тому числі у разі участі держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, Фонд має право здійснювати всі необхідні дії для виконання плану врегулювання, незважаючи на положення інших законів та кодексів";

частину шосту викласти в такій редакції:

"6. Незалежно від положень інших законів, нормативно-правових актів, статутів, договорів чи проспектів емісії Фонд здійснює свої повноваження та вживає необхідних заходів для виконання плану врегулювання, у тому числі за участь держави без повідомлення та отримання згоди учасників, боржників, кредиторів, контрагентів неплатоспроможного або приймаючого/перехідного банку за будь-якими договорами.

Участники, кредитори банку, контрагенти банку за будь-якими договорами не мають права вимагати припинення або досрочового виконання зобов'язань бан-

ку та/або відшкодування їм збитків, понесених внаслідок виконання плану врегулювання";

частину дев'яту виключити;

10) у статті 39:

у частині першій цифри "3 - 5" замінити цифрами "2 - 5", а після слова "встановлюється" доповнити словами "нормативно-правовими";

частину сьому після слова "серед" доповнити словами "банків, а також";

11) у статті 40:

у назив слова "активів і" замінити словами "майна (активів) та";

частину п'яту і шосту викласти в такій редакції:

"5. Зобов'язання неплатоспроможного банку передається приймаючому банку за їхньою балансовою вартістю на підставі договору про переведення боргу за реестром зобов'язань. Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди кредиторів (вкладників). При цьому внесення змін до договорів з кредиторами (вкладниками) не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків боржника перед відповідними кредиторами (вкладниками) неплатоспроможного банку.

6. Передача майна (активів) неплатоспроможного банку здійснюється на підставі договорів про передачу майна (активів) та/або договорів про відступлення права вимоги за реєстром майна (активів). При цьому згода відповідних боржників не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків кредитора щодо майна (активів), яке передається відповідно до договорів про передачу майна (активів) та/або договорів про відступлення права вимоги, разом із правами за договорами забезпечення таких вимог. Внесення змін до договорів з відповідними боржниками не вимагається";

частину сьому доповнити абзацами другим та третім такого змісту:

"3 моменту укладення таких договорів приймаючий банк набуває всіх прав на майно (активів) та зобов'язання неплатоспроможного банку, права і обов'язки за якими передаються відповідно до укладенням договорів.

Орган, що проводить державну реєстрацію прав на майно (активів), у тому числі обтяжень на таке майно (активів) та обмежень на розпорядження (у тому числі арешт), здійснює державну реєстрацію на підставі таких договорів або витягів із них, засвідчених керівником приймаючого банку. Орган, який проводить державну реєстрацію прав на майно (активів), не має права вимагати для здійснення реєстрації інші документи, що підтверджують набуття права на майно (активів), ніж ті, що визначені цим Законом";

у частині десятій:

в абзаці першому слова "завершення відчуження" замінити словами "укладення договорів відчуження майна (активів) та";

абзаці другий і третій викласти у такій редакції:

"Після укладення договорів, визначених частинами п'ятою і шостою цієї статті:

1) учасники, боржники, кредитори (крім Фонду) неплатоспроможного банку або його контрагенти за будь-якими договорами, у тому числі права і обов'язки щодо яких не передані приймаючому банку, не можуть вимагати позбавлення приймаючого банку прав на передане йому майно (активи) або зменшення обсягу таких прав, та";

абзац п'ятий виключити;

12) у статті 41:

частину третю викласти в такій редакції:

"3. З дня затвердження плану врегулювання, яким передбачено продаж неплатоспроможного банку інвестору:

1) Фонд відповідно до закону набуває права розпорядження акціями (паями) банку від імені будь-якої особи, яка є учасником такого банку, пов'язаною з таким банком особою, без необхідності додаткового оформлення повноважень на продаж акцій (паяїв);

2) учаснику банку забороняється розпоряджатися акціями (паями) банку в будь-який спосіб, у тому числі шляхом їх відчуження, передачі в забезпечення чи управління. Відомості про таке обтяження акцій на вимогу Фонду вносяться до системи обліку прав власності на акції в депозитарній системі;

3) будь-які правочини, вчинені учасниками банку всупереч вимогам цієї статті, є нікчемними;

4) Фонд зобов'язаний приняти рішення, та вжити заходів для зменшення розміру статутного капіталу, визначення нової номінальної вартості акцій банку та/або про деномінацію акцій банку, якщо розмір регулятивного капіталу банку є меншим за розмір статутного капіталу банку. У такому разі статутний капітал банку вважається таким, що дорівнює 1 гривні;

5) з метою визнання збитків Фонд має право прийняти рішення про проведення додаткової емісії акцій шляхом обміну зобов'язань (конвертації зобов'язань) банку перед власниками коштів за субординованим боргом, вимог кредиторів банку, які є пов'язаними з таким банком особами, вимог інших кредиторів у зворотному порядку черговості, встановленої статтею 52 цього Закону, в акції банку, з вжиттям у подальшому заходів, визначених пунктом 4 цієї частини;

6) Фонд має право здійснювати зменшення/збільшення статутного капіталу у випадках, визначених цим Законом, у спрощеному порядку та з урахуванням таких особливостей:

повідомленням акціонерів про скликання загальних зборів не здійснюється, проекти порядку денного не надсилаються і не розміщуються, повноваження загальних зборів виконуються Фондом одноосібно. Рішення Фонду з питань, що належать до компетенції загальних зборів, оформлюється письмово (у формі рішення). Таке рішення Фонду має статус протоколу загальних зборів акціонерного товариства;

згода акціонерів, кредиторів або контрагентів неплатоспроможного банку за будь-якими договорами на зменшення/збільшення статутного капіталу такого банку не вимагається;

положення законодавства щодо переважного права акціонерів на придбання акцій, а також про максимальну кількість акціонерів приватного акціонерного товариства не застосовуються;

аудитор (аудиторська фірма) та суб'єкт оціночної діяльності не зачуваються;

положення законодавства про обов'язковість визначення ринкової вартості майна (активів) банку та акцій банку не застосовуються;

копія зареєстрованого проспекту емісії акцій (або змін до нього) акціонерам та особам, які є учасниками розміщення акцій, не надається;

банк звільняється від сплати державного мита;

Фонд здійснює конвертацію зобов'язань неплатоспроможного банку перед визначеними цим Законом кредиторами в акції без визначення їхньої ділової репутації та попереднього погодження набуття, збільшення істотної участі;

дата подання змін до статуту неплатоспроможного банку на погодження до Національного банку України

та на реєстрацію до державного реєстратора вважається датою погодження змін Національним банком України та реєстрації державним реєстратором;

таких активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України;

2) зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому/перехідному банку з урахуванням черговості, встановленої статтею 52 цього Закону;

3) не підлягають передачі до приймаючого/перехідного банку:

зобов'язання неплатоспроможного банку перед осobaми, пов'язаними з цим банком, згідно з переліком, наданим Національним банком України;

фінансова допомога акціонерів, що включається до основного капіталу банку;

зобов'язання за субординованим боргом;

зобов'язання за капітальним інструментом з умовою списання/конверсією, який включається до додаткового капіталу;

зобов'язання, на передачу яких встановлена заборона на законодавстві України, та/або зобов'язання, які підпадають під регулювання законодавства інших держав;

4) додаткова потреба приймаючого/перехідного банку/неплатоспроможного банку (у разі його продажу в цілому) у капіталі визначається з урахуванням аудиторського звіту міжнародно визнаної аудиторської фірми, залученої Фондом відповідно до частини дев'ятої цієї статті;

5) для здійснення Фондом заходів щодо відчуження/передачі майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку майно (активи), у тому числі грошовою кошти неплатоспроможного банку, на яке накладено обтяження (у тому числі публічні) та/або обмеження на розпорядження (у тому числі арешт) до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних, передається з письмовим повідомленням особи, в інтересах якої накладено обтяження та/або обмеження на розпорядження (у тому числі арешт), передідним/приймаючим банком. При цьому передане майно (активи), у тому числі грошові кошти, залишається обтяженням;

6) відчуження майна (активів) та зобов'язань здійснюється на користь приймаючого банку відповідно до статей 36 і 40 цього Закону, а передача майна (активів) та зобов'язань передідному банку - відповідно до статей 36 та 42 цього Закону, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею;

7) висновок Національного банку України щодо фінансового стану приймаючого банку та його спроможності виконати зобов'язання перед вкладниками і кредиторами не вимагається;

8) продаж акцій неплатоспроможного/перехідного банку Міністерству фінансів України чи державному банку не потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій та/або концентрації;

9) фінансова підтримка приймаючому/перехідному банку у разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави Фондом не надається;

10) приймаючий/перехідний банк, який отримав майно (активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку, за результатами проведеної аудиторською фірмою оцінки, якщо ця оцінка (вартість) виявилася нижчою за вартість, визначену з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України, або стан майна (активу) погіршився у період проведення аудиторської перевірки, має право звернутися до неплатоспроможного банку з пропозицією щодо повернення такого майна (активу) та отримання компенсації або заміни його на інше.

Повернення такого майна (активу) та отримання компенсації або заміна його на інше майно (актив) може бути здійснено не пізніше двомісячного строку після отримання аудиторського висновку на підставі договору, що укладається між сторонами та погоджується Фондом. Розмір компенсації визначається як різниця між вартістю, визначеною з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України, та вартістю визначену аудиторською фірмою. Повернення майна (активу) або заміна його на інше є підставою для внесення змін до укладених договірів, актів, ліквідаційної маси неплатоспроможного банку, при цьому обмеження, встановлені статтею 51 цього Закону, щодо майна (активів), яке передається на заміну, не застосовується;

11) Міністерство фінансів України з моменту укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного/неплатоспроможного банку забезпечує контроль за діяльністю такого банку, відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань банку.

Фонд не призначає куратора у банк у разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави. Після продажу перехідного/неплатоспроможного банку державі банківський нагляд за таким банком здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України;

12) перехідний банк втрачає статус перехідного на наступний день після підтвердження результатами інспекційної перевірки Національного банку України інформації про приведення показників капіталу та ліквідності банку відповідністю із вимогами банківського законодавства, про що Національний банк України повідомляє Фонд.

9. Не пізніше наступного дня після прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участю держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку копії такого рішення Кабінету Міністрів України та пропозиції Національного банку України передаються до Фонду. Про прийняте рішення Кабінету Міністрів України також розміщує інформацію на своєму офіційному веб-сайті.

У день отримання такого рішення Фонд у порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, затверджує план врегулювання для виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений рішенням Кабінету Міністрів України, без пошуку інших інвесторів та приймаючих банків.

Під час процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави Фонд приймає рішення про залучення міжнародно визнаної аудиторської фірми для надання у тримісячний строк аудиторського звіту, у тому числі висновок щодо фінансового стану банку, визначення розміру регулятивного капіталу банку та потреби у його додатковій капіталізації з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

Після отримання звіту міжнародно визнаної аудиторської фірми, залученої Фондом, Кабінет Міністрів України вживає заходів з приведення діяльності банку у відповідність з вимогами банківського законодавства Ук-

райни щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності.

10. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктами 2 або 3 частини другої статті 39 цього Закону, приймається Кабінетом Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються:

1) банк, який має прийняти все або частину майна (активів) та всі або частину зобов'язань;

2) вартість активів з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України;

3) інформація про групи та обсяг майна (активів) та обсяг зобов'язань, які мають бути передані приймаючому банку;

4) перелік зобов'язань неплатоспроможного банку перед пов'язаними з цим банком особами;

5) розрахунок мінімальної потреби у капіталізації державою приймаючого банку (за потреби).

Банк, визначений Кабінетом Міністрів України як приймаючий, зобов'язаний забезпечити виконання такого рішення Кабінету Міністрів України.

11. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, приймається Кабінетом Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються:

1) мета створення перехідного банку;

2) вартість активів з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України;

3) інформація про групи та обсяг майна (активів) та обсяг зобов'язань, які мають бути передані перехідному банку з урахуванням черговості, встановленої статтею 52 цього Закону;

4) перелік зобов'язань неплатоспроможного банку перед пов'язаними з цим банком особами;

5) розрахунок мінімальної потреби в капіталі;

6) розрахунок додаткової потреби перехідного банку у капіталі з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

12. Кабінет Міністрів України у разі підтвердження рішенням Ради з фінансової стабільності наявності ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, а також обставин, що загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи України, може прийняти рішення та звернутися до Фонду з пропозицією про створення перехідного банку для можливості у подальшому застосування способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, визначеного пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону.

Після отримання рішення Кабінету Міністрів України Фонд вживає заходів для утворення перехідного банку, реєстрації випуску акцій, державної реєстрації юридичної особи, видачі банківської ліцензії, відкриття рахунків, підключення до платіжних систем, у тому числі міжнародних, у строки і порядку, визначених статтею 42 цього Закону.

Рішення, які мають бути прийняті Фондом, Національним банком України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, іншими державними органами для створення та забезпечення в подальшому діяльності такого перехідного банку, є банківською таємницею до дня визнання відповідного банку неплатоспроможним.

Фонд, створивши перехідний банк для можливості в подальшому застосування способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, визначеного пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, в день отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, вживає заходів для підготовки до передачі всього або частини майна (активів) та всіх або частин зобов'язань неплатоспроможного банку до створеного перехідного банку.

У такому разі держава придбаває акції перехідного банку після завершення двох календарних днів з дня, наступного за днем початку процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, з оплатою акцій на умовах відсторонення платежу в порядку, встановленому цією статтею.

Виконавча дирекція Фонду має право прийняти рішення про надання кредиту перехідному банку, створеному з метою, визначену пунктом 2 частини двадцятьої статті 42 цього Закону на підставі рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, у відсутності такого перехідного банку, є банківською таємницею до дня визнання відповідного банку неплатоспроможним.

Фонд, створивши перехідний банк для можливості в подальшому застосування способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України, в день отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, вживає заходів для підготовки до передачі всього або частини майна (активів) та всіх або частин зобов'язань неплатоспроможного банку до створеного перехідного банку.

У такому разі держава придбаває акції перехідного банку після завершення двох календарних днів з дня, наступного за днем початку процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, з оплатою акцій на умовах відсторонення платежу в порядку, встановленому цією статтею.

13. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 5 частини другої статті 39 цього Закону, приймається Кабінетом Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються:

1) розмір корпоративних прав (кількість акцій) або розмір частки у статутному капіталі, що не належить державі та має бути придбана державою;

2) рішення про необхідність обміну необтяжених грошових зобов'язань перед пов'язаними з банком особами згідно з переліком, наданим Національним банком України, та необтяжених грошових зобов'язань перед юридичними та фізичними особами, які не є пов'язаними з банком особами (крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб), на акції додаткової емісії;

3) розрахунки мінімальної потреби в капіталі з урахуванням можливості обміну необтяжених грошових зобов'язань банку перед пов'язаними з банком особами, а також необтяжених грошових зобов'язань перед юридичними та фізичними особами, які не є пов'язаними з банком особами (крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб), на акції додаткової емісії;

4) розрахунок додаткової потреби банку у капіталі з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

Фонд не пізніше наступного дня після отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 5 частини другої статті 39 цього Закону, забезпечує вжиття заходів відповідно до статті 41 цього Закону з урахуванням особливостей, визначених цією

ся відповідно до частини дванадцятої цієї статті) за по- данням Міністерства фінансів України призначає керівників та органи управління та контролю переходного банку.

Міністерство фінансів України у разі прийняття державою участі у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 5 частини другої статті 39 цього Закону, або у разі придбання державою переходного банку, створеного відповідно до частини дванадцятої цієї статті, самостійно призначає керівників та органи управління та контролю банку після укладення з Фондом договору купівлі-продажу акцій.

Міністерство фінансів України у разі прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку має право здійснити відбір кандидатів на посади керівників та до складу органів управління та контролю банку з числа керівників неплатоспроможного банку, який виводиться з ринку за участь держави.

Міністерство фінансів України пропонує Фонду/самостійно призначає таких кандидатів на посади керівників та створює органи управління та контролю банку, інвестором якого є держава, за умови:

відсутності фактів, інформації, що свідчать про недобросовісне виконання цими особами своїх посадових обов'язків та їх вплив на обставини, що привели до віднесення банку до категорії неплатоспроможних;

якщо участь особи в управлінні банком буде сприяти ефективності його діяльності;

відсутності інформації про істотні та/або систематичні порушення особою вимог банківського, фінансового, валютного, податкового законодавства, законодавства з питань фінансового моніторингу, законодавства про цінні папери, акціонерні товариства та фондовий ринок;

виконання особою фінансових зобов'язань, відповідності діяльності особи стандартам ділової практики та/або професійної етики.

Фонд у разі наявності інформації, що свідчить про невідповідність кандидата на посаду визначенням цією частиною умов, має право звернутися до Міністерства фінансів України з пропозицією щодо заміни запропонованої кандидатури.

Положення статті 7 Закону України "Про банки і банківську діяльність" поширюються на банк, придбаний державою відповідно до цієї статті, і застосовуються через один рік після набуття державою права власності на акції такого банку.

21. Кабінет Міністрів України за участі Національного банку України та Фонду має право прийняти рішення про зміну способу виведення неплатоспроможного банку з ринку за участь держави;

14) у статті 42:

частину першу викласти в такій редакції:

"1. Фонд приймає рішення про утворення переходного банку з передачою всього або частини майна (активів) і всіх або частини зобов'язань із збереженням черговості, визначеної статтею 52 цього Закону, одного або декількох неплатоспроможних банків на підставі:

плану врегулювання, складеного відповідно до статті 39 цього Закону;

плану врегулювання та рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону;

рішення Кабінету Міністрів України з пропозицією про створення Фондом переходного банку для можливості в подальшому застосування способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, визначеного пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону";

після частини першої доповнити чотирма новими частинами такого змісту:

"2. Фонд за погодженням з Національним банком України у разі виявлення у діяльності системно важливого банку фактів, які свідчать про можливість збільшення у подальшому потенційних витрат Фонду в разі виведення такого банку з ринку, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, має право прийняти рішення про утворення переходного банку для передачі всього або частини майна (активів) та всіх або частини зобов'язань (із збереженням черговості, визначеної статтею 52 цього Закону), яка буде здійснена після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Рішення, прийняті Фондом, Національним банком України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, іншими державними органами для створення та забезпечення в подальшому діяльності такого переходного банку, є банківською таємницею до часу визнання банку неплатоспроможним.

3. Переходний банк утворюється у формі акціонерного товариства. Переходний банк провадить свою діяльність з дотриманням вимог цього Закону та у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

4. Фонд у разі створення переходного банку з метою, визначеною пунктом 1 частини двадцятої статті 42 цього Закону (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участь держави, передбачених статтею 41 цього Закону), призначає у такий банк керівника (директора) та головного бухгалтера та іх заступників (у разі необхідності), які виконують функції органів управління та контролю банку.

Фонд у разі створення переходного банку, з метою, визначеною пунктом 2 частини двадцятої статті 42 цього Закону (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участь держави, передбачених статтею 41 цього Закону), призначає в такий банк керівників та створює органи управління та контролю банку відповідно до вимог банківського законодавства, крім вимог щодо наявності у складі ради банку незалежних директорів та функцій, які мають належати до виключної компетенції ради та правління банку. Перелік функцій, виконання яких належить до компетенції ради та правління переходного банку, визначається статутом переходного банку.

Керівники переходного банку, створеного Фондом, розпочинають виконання своїх посадових обов'язків без письмової згоди на це Національного банку України.

Погодження Національного банку України призначення та/або визначення професійної придатності та/або ділової репутації кандидата на посади керівників такого переходного банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту, працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу, не вимагається.

5. Для утворення переходного банку отримання Фондом погодження Національного банку України набуття істотної участі та дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію не вимагається.

У зв'язку з цим частину другу - двадцяту вважати відповідно частинами шостою - двадцять четвертою;

у частині шостій слова "спільно Фондом" замінити словами "нормативно-правовим актом Фонду, погодженим з";

у частині сьомій слова "подання письмового клопотання" замінити словами "отримання заяви";

у частині десятій слова та цифри "крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участь держави, передбачених статтею 41 цього Закону" замінити словами та цифрами "(крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участь держави, передбачених статтею 41 цього Закону та частиною другою цієї статті)";

у першому реченні частини двадцятої слова та цифри "крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участь держави, передбачених статтею 41 цього Закону" замінити словами та цифрами "(крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участь держави, передбачених статтею 41 цього Закону та утворення переходного банку як приймаючого банку з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктами 2, 3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону)";

у частині тринадцятій:

в абзаці першому слова "пов'язаними особами банку, активи" замінити словами "пов'язаними з банком особами, майно (активи)";

друге речення абзацу третього викласти в такій редакції: "Такий порядок має передбачати дотримання інвестором вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження збройного знищення та вимог до ділової репутації";

в абзаці четвертому слово "зобов'язання" замінити словами "зобов'язань, визначених договором";

у частині чотирнадцятій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"14. Переходному банку передаються всі або визначені відповідно до плану врегулювання майно (активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку/іншого переходного банку, передача яких не заборонена відповідно до законодавства";

абзац другий після слова "Закону" доповнити словами і цифрами "а також особливостей, встановлених статтею 41 цього Закону (у разі участі держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку)";

доповнити абзацом третім такого змісту:

"Передача всього або частини майна (активів) та всіх або частини зобов'язань неплатоспроможного банку до переходного банку/від переходного банку до переходного банку не потребує отримання Фондом дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію";

у частині п'ятнадцятій слова "активів і зобов'язань" замінити словами "від неплатоспроможного банку/іншого переходного банку або передачею іншому переходному банку всього або частини майна (активів) та всіх або частини зобов'язань";

частину шістнадцяту викласти в такій редакції:

"16. Переходний банк у порядку правонаступництва набуває всіх прав за переданим йому майном (активами) (включаючи права за договорами забезпечення, у тому числі поруки), а також набуває обов'язків боржника за вимогами кредиторів (кладників) за переданими зобов'язаннями без необхідності внесення змін до відповідних договорів. Фонд зобов'язаний повідомити боржників і кредиторів про передачу майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку переходному банку шляхом розміщення узагальненої інформації на офіційних веб-сайтах Фонду, неплатоспроможного та переходного банку. Кожний боржник та/або кредитор має право отримати інформацію про себе у приміщенні неплатоспроможного та переходного банків або за телефоном (після ідентифікації).

Переходний банк є правонаступником неплатоспроможного банку за переданими правочинами та договорами, які забезпечували операційну та господарську діяльність неплатоспроможного банку, зокрема договорів, укладених з працівниками банку, договорів про оренду нерухомого майна, ліцензійних договорів на нематеріальні активи, надання комунальних послуг, послуг зв'язку, охорони тощо. У разі припинення, розірвання або порушення умов таких договорів з боку контрагентів банку переходний банк має право вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України.

Передача всіх або частини майна (активів) та зобов'язань банку може здійснюватися на підставі акта (актів) приймання-передачі, що не підлягають нотаріальному посвідченню, незалежно від того, чи укладалися договори, права та обов'язки за якими передаються в нотаріальній формі.

З моменту підписання акта (актів) приймання-передачі переходний банк набуває всіх прав на майно (активи) неплатоспроможного банку, які належали йому на момент передачі.

Орган, який проводить державну реєстрацію прав на майно (активи), у тому числі обтяжень на таке майно або обмеження на розпорядження (у тому числі арешт), здійснює державну реєстрацію на підставі акта (актів) приймання-передачі майна (активів) та зобов'язань або витягу з нього, засвідченого керівником переходного банку. Орган, який проводить державну реєстрацію прав на майно (активи), не має права вимагати для реєстрації інші документи, що підтверджують набуття прав на майно (активи), ніж ті, які визначеним Законом.

Після укладення договору купівлі-продажу акцій переходного банку з обов'язанням інвестора у визначенім договором терміні (але у будь-якому разі не більше строку, на який його створено) здійснити заходи з приведення діяльності переходного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності або здійснити відшкодування неплатоспроможного банку до існуючого неплатоспроможного банку з ринку за участь держави, передбачених статтею 41 цього Закону);

6) після завершення процедури створення, видачі банківської ліцензії та передачі йому майна (активів) та зобов'язань Фонд укладає з інвестором договір купівлі-продажу всіх акцій переходного банку. Цей договір є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції переходного банку та здійснення інших облікових операцій з акціями банку в депозитарній системі;

7) інвестор зобов'язаний виконувати план заходів з приведення діяльності переходного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, поданий до Фонду разом з конкурсною пропозицією, що передбачає придбання ним переходного банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участь держави, передбачених статтею 41 цього Закону);

8) умовою договору купівлі-продажу акцій переходного банку є зобов'язання інвестора у визначенім договором терміні (але у будь-якому разі не більше строку, на який його створено) здійснити заходи з приведення діяльності переходного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участь держави, передбачених статтею 41 цього Закону). Договір має передбачати штрафні санкції за неналежне виконання інвестором цієї умови. Ії невиконання є підставою для розірвання договору купівлі-продажу акцій переходного банку на вимогу Фонду.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж переходного банку, створеного відповідно до пункту 1 частини двадцятої цієї статті, протягом одного місяця після передачі майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участь держави, передбачених статтею 41 цього Закону).

Якщо протягом зазначених у цій частині строків або строків, зазначених у статті 41

Фонд з метою контролю за процесом виконання інвестором договору купівлі-продажу акцій перехідного банку призначає з числа своїх працівників куратора такого банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону).

Куратор Фонду здійснює свої функції, передбачені цією частиною, у строк, що не перевищує один місяць з дня його призначення.

Куратор Фонду має право зупиняти, припиняти, обмежувати будь-які операції, що здійснюються перехідним банком, крім заборони використання в банку права голосу придбаних акцій, без необхідності отримання на це згоди керівників, органів управління та контролю перехідного банку, проданого інвестору, а також контролює відповідність всіх операцій перехідного банку вимогам законодавства.

Вимоги куратора Фонду є обов'язковими до виконання інвестором, керівниками, органами управління та контролю такого банку, а також працівниками банку.

Куратор Фонду підзвітний виконавчій дирекції Фонду.

Інвестор, керівники, органи управління та контролю, працівники перехідного банку, проданого інвестору, є підзвітними куратору Фонду та надають йому будь-яку інформацію, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

Протягом строку виконання куратором Фонду передбачених цією статтею функцій такий банк діє відповідно до плану врегулювання, а також на нього поширяються обмеження, визначені частинами п'ятою і шостою статті 36 цього Закону.

Після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності Фонд повідомляє Національний банк України про необхідність проведення інспекційної перевірки банку. Банк надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки і підготовки обґрунтованих висновків.

Національний банк України проводить інспекційну перевірку перехідного банку та подає звіт про її результати не пізніше 15 робочих днів з дня отримання Національним банком України повідомлення Фонду про необхідність її проведення.

Фонд приймає рішення про припинення повноважень куратора Фонду у перехідному банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила проведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, та повідомляє про прийняття рішення Національний банк України.

У разі якщо результати інспекційної перевірки Національного банку України не підтвердили приведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, Фонд вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через п'ять днів з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Після прийняття Національним банком України такого рішення Фонд має право передати все або частину майна (активів) та всі або частину зобов'язань іншому перехідному банку. У такому випадку передача всього або частини майна (активів) та всіх або частини зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

22. У разі утворення перехідного банку як приймаючого з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбачених пунктами 2, 3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає вимогам Національного банку України до статутного капіталу банку;

2) перехідний банк утворюється за рішенням виконавчої дирекції Фонду;

3) перехідний банк має забезпечити дотримання вимог, встановлених Національним банком України щодо нормативів капіталу та ліквідності, через три місяці після його створення;

4) банківський нагляд за таким банком здійснює Національний банк України з урахуванням особливостей та в порядку, що встановлені нормативно-правовими актами Національного банку України;

5) до перехідного банку передається все або частина майна (активів) та всі або частина зобов'язань неплатоспроможного/іншого перехідного банку без надання фінансової підтримки з боку Фонду;

6) сума переданих перехідному банку майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку є тодіжними (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону), а зобов'язання неплатоспроможного банку, що гарантується Фондом, не можуть бути передані частково;

7) перехідному банку не передаються (крім випадків передачі майна (активів) та зобов'язань іншому перехідному банку) майно (активи) та зобов'язання пов'язані з неплатоспроможним банком осіб за переліком, наданим Національним банком України;

8) перехідний банк звільняється від сплати початкового та регулярного зборів до Фонду. З дня втрати статусу перехідного банку такий банк сплачує збори до Фонду на загальних підставах.

До перехідного банку додатково на підставі планів їх врегулювання у порядку та за умов, визначених цією частиною, можуть передаватися все або частина майна (активів) та всі або частина зобов'язань системно важливих банків, а за окремим рішенням виконавчої дирекції - інших банків, що не мають статусу системно важливих.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом року з дня його створення. За наявності обґрунтованих підстав цей строк може бути продовжений виконавчою дирекцією Фонду до одного року.

Якщо протягом зазначених у цій частині строків не виявлено наміру інвестора купити перехідний банк, Фонд має право передати все або частину майна (активів) та всі або частину зобов'язань такого банку іншому приймаючому банку або не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через п'ять днів з дня отримання подання

Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України";

абзац другий частини двадцять третьої викласти в такій редакції:

"Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону). Фонд зобов'язаний забезпечити безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу, відповідне управління, формування та подання звітності у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду";

у другому реченні абзацу першого частини двадцять четвертої слово "інсайдерів" замінити словами "учасників, пов'язаних з банком осіб";

15) статтю 42¹ виключити;

16) у статті 44:

частину п'яту викласти в такій редакції:

"5. Фонд з дня початку процедури ліквідації банку протягом трьох років (у разі ліквідації системно важливого банку - протягом п'яти років) забезпечує виконання заходів щодо управління майном (активами) банку та задоволення вимог кредиторів.

Фонд має право прийняти рішення про продовження строку управління майном (активами) банку та задоволення вимог кредиторів у разі виникнення обставин, що унеможливлюють здійснення продажу майна (активів) банку та задоволення вимог кредиторів, на весь час існування таких обставин.

Підставами продовження Фондом строку є такі обставини:

неможливість доступу Фонду або уповноваженої особи Фонду до банку при здійсненні ліквідації, до його майна (активів), книг, записів, документів, баз даних;

набрання законної сили судовим рішенням про скасування або визнання нечинним рішення виконавчої дирекції Фонду про початок процедури ліквідації банку, якщо Фонд оскаржує таке судове рішення;

нездовolenня вимог усіх кредиторів банку за наявності майна (активів) банку, нереалізованого з причин рішень суду або іншого компетентного органу, яке мало наслідком неможливість продажу майна (активів) в порядку, визначеному частинами шостою тринадцятою статті 51 цього Закону, або з причини відмови в наданні таких, що вимагаються законом, дозволу або згоди на вчинення правочину щодо відчуження майна (активів);

довідження частинами шостою і сьомою такою змісту:

"6. Фонд у разі відсутності майна (активів) або задоволення всіх вимог кредиторів у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, затверджує ліквідаційний баланс і звіт про виконання ліквідаційної процедури.

7. У двомісячний строк з дня затвердження ліквідаційного балансу та звіту про виконання ліквідаційної процедури Фонд подає документи для внесення записи про припинення банку до Єдиного державного реестру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

Фонд має право прийняти рішення про продовження строку подання документів для внесення записи про припинення банку до Єдиного державного реестру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань у разі здійснення заходів, зазначених у частині п'ятій статті 52 цього Закону, на час, необхідний для їх повного здійснення";

17) у частині другій статті 46:

пункт 6 викласти в такій редакції:

"6) Фонд здійснює заходи із виконанням плану врегулювання, що передбачає виведення банку з ринку у спосіб, передбачений пунктом 2 частини другої статті 39 цього Закону, та відчужує майно (активи) та зобов'язання відповідно до статті 40 цього Закону на користь приймаючого банку протягом 30 днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону. Вчинення правочинів, пов'язаних з відчуженням майна (активів) банку чи передачею його майна третім особам (крім приймаючого банку), допускається в порядку, передбаченому статтею 51 цього Закону";

абзац десятий - тринадцятий виключити;

18) частину п'яту статті 48 викласти в такій редакції:

"5. Фонд має право здійснювати реструктуризацію заборгованості клієнта банку, що ліквідується, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, у тому числі шляхом:

1) зміни строку користування майном (активом) клієнтом (клієнтами) банку, у тому числі на строк, що перевищує строк ліквідації банку;

2) часткового виконання зобов'язань;

3) зміни процентної ставки за кредитом;

4) зміни виду забезпечення, що збільшить вартість майна (активу), що є забезпеченням виконання умов договору;

5) незастосування штрафних санкцій/пені, неустойки";

19) статтю 51 доповнити частиною вісімнадцятою такою змісту:

"18. Не допускається забезпечення позову шляхом встановлення заборони або обов'язку Фонду, банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, банку, що ліквідується відповідно до цього Закону, їх посадовим особам, іншим особам під час реалізації Фондом майна (активів) банку, віднесено до категорії неплатоспроможних, вчиняючи певні дії або шляхом встановлення обов'язку для таких осіб утримуватися від вчинення певних дій";

20) статтю 52² виключити;

21) у статті 53:

частину першу викласти в такій редакції:

"1. Для завершення ліквідаційної процедури банку Фонд має право виставити на реалізацію майно (активи) банку, що залишилися нереалізованими, шляхом проведення відкритого конкурсу (аукціону) без обмеження мінімальної ціни продажу, що передбачено цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду";

частини третій - п'яту викласти в такій редакції:

"3. Ліквідаційна процедура банку вважається завершеною з моменту затвердження ліквідаційного балансу, а банк ліквідованим з моменту внесення записи про припинення банку до Єдиного державного реестру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

4. У день внесення записи до Єдиного державного реестру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань Фонд надсилає Національному банку України звіт про виконання ліквідаційної процедури та ліквідаційний баланс.

5. Не пізніше наступного робочого дня після внесення записи до Єдиного державного реестру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань про припинення банку Фонд оп

діяної шкоди (збитків) на користь Фонду гарантування вкладів фізичних осіб для подальшого спрямування кредиторам (колишнім кредиторам) банку, процедура ліквідації якої була розпочата до дня набрання чинності цим Законом:

а) у разі виявлення операцій, що призвели до заподіяння шкоди банку та/або його кредиторам, та осіб, які брали участь у таких операціях та/або отримали від них майнову вигоду, і розміру заподіяної шкоди;

б) від імені та в інтересах банку як інвестора шляхом ініціювання процесів, позовів чи проваджень (цивільних, адміністративних, кримінальних чи господарських) у будь-яких судах та/або арбітражах належної юрисдикції (у тому числі в іноземних та міжнародних судах) щодо шкоди (збитків), заподіяної банку фізичними чи юридичними особами (приватного чи публічного права) та державами, внаслідок:

прямої чи непрямої націоналізації або експропріації майна (інвестицій) банку, здійснення щодо таких інвестицій заходів, що за наслідками дорівнюють експропріації;

реквізіції, руйнування, заподіяння шкоди або знецінення майна (інвестицій) банку внаслідок воєнних дій, збройних конфліктів, громадських заворушень або інших подібних дій.

4. Банкам/юридичним особам, у яких Національним банком України відкликано банківські ліцензії, але відомості про які наявні в Державному реєстрі банків, підстави (індивідуальні акти) для запровадження тимчасової адміністрації, ліквідації яких було визнано противправними (незаконними) та скасовано до дня набрання чинності цим Законом, забезпечити передачу уповноважений особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей, бухгалтерської та іншої документації банку протягом строку, вста-

новленого Фондом гарантування вкладів фізичних осіб в оголошенні, опублікованому на офіційному веб-сайті Фонду гарантування вкладів фізичних осіб і в газеті "Урядовий кур'єр" або "Голос України".

5. Судові провадження, розпочаті до набрання чинності цим Законом, у яких на день набрання чинності цим Законом не ухвалено остаточне рішення, вирішуються, розглядаються або переглядаються з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

6. Судові провадження в адміністративних справах, визначених частиною першою статті 266¹ Кодексу адміністративного судочинства України, в яких предметом спору є вимоги, що не відповідають нормам частин сьомої - десятої статті 266¹ Кодексу адміністративного судочинства України, і судовий розгляд яких станом на день набрання чинності цим Законом не завершений у судах першої, апеляційної або касаційної інстанцій шляхом постановлення рішення (ухвали, постанови), підлягають закриттю у відповідній частині судом, який розглядає справу.

7. Судові провадження в господарських справах за позовом учасника та/або колишнього учасника банку про захист прав, або інтересів, які були порушені внаслідок виведення банку з ринку на підставі протиправного (незаконного) індивідуального акта Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішення Кабінету Міністрів України, судовий розгляд яких станом на день набрання чинності цим Законом не завершений у судах першої, апеляційної або касаційної інстанцій шляхом ухвалення рішення (ухвали, постанови), у разі невідповідності обраних позивачем способів захисту вимогам частин третьої, четвертої статті 5 Господарського процесуального ко-

Про внесення змін до статті 39 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» щодо додаткових гарантій прав медичних та інших працівників, зайнятих у сфері захисту населення від інфекційних хвороб, та членів їх сімей

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Статтю 39 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 29, ст. 228) доповнити частинами другою - сьомою такого змісту:

«Держава забезпечує страхові виплати в таких розмірах медичним працівникам державних і комунальних закладів охорони здоров'я:

1) у разі встановлення групи інвалідності протягом одного календарного року, що настало внаслідок захворювання коронавірусною хворобою (COVID-19), за умови, що таке захворювання пов'язане з виконанням професійних обов'язків в умовах підвищеного ризику зараження - залежно від встановленої працівнику групи інвалідності та ступеня втрати професійної працездатності, але не менше 300-кратного розміру прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року;

2) у разі смерті працівника - у 750-кратному розмірі прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року.

Розмір та порядок здійснення страхових виплат, передбачений пунктом 1 частини другої цієї статті, визначаються Кабінетом Міністрів України.

У разі настання обставин, передбачених пунктом 1 частини другої цієї статті, страхова виплата призначається і виплачується працівникові протягом одного місяця з дня виникнення права на страхову виплату.

У разі настання обставин, передбачених пунктом 2 частини другої цієї статті, страхова виплата призначається

ся і виплачується разово та в рівних частинах членам сім'ї, батькам та утриманцям померлого працівника протягом одного місяця з дня виникнення права на страхову виплату. Члени сім'ї та батьки померлого працівника визначаються відповідно до Сімейного кодексу України.

У разі настання обставин, передбачених пунктом 2 частини другої цієї статті, під час дії карантину або обмежувальних заходів, пов'язаних із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), медичний працівник, смерть якого настало внаслідок інфікування коронавірусною хворобою (COVID-19), прирівнюється за своїм статусом до військовослужбовця, який проходив військову службу, смерть якого настало внаслідок поранення, контузії, каліцтва, захворювання, пов'язаних з виконанням обов'язків військової служби. Члени сім'ї такого працівника, його батьки та утриманці користуються усіма правами та гарантіями, передбаченими законодавством України для членів сім'ї, батьків та утриманців військовослужбовців, які проходили військову службу та смерть яких настало внаслідок поранення, контузії, каліцтва, захворювання, пов'язаних з виконанням обов'язків військової служби з урахуванням положень цього Закону.

У разі зачленення до боротьби з коронавірусною хворобою (COVID-19) державними і комунальними закладами охорони здоров'я студентів-медиків старших курсів (5 і 6 курс) та інтернів, допущених до роботи відповідно до вимог статті 24 Кодексу законів про працю України, на таких студентів-медиків та інтернів по-

(тридцять) день після дати обміну ратифікаційними грамотами, ратифікувати.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ, 30 квітня 2020 року.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною та Аргентинською Республікою про видачу правопорушників

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною та Аргентинською Республікою про видачу правопорушників, укладений 6 серпня 2018 року в м. Буенос-Айрес, який набирає чинності на тридцятий день з дати здійснення обміну ратифікаційними грамотами, ратифікувати.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ, 30 квітня 2020 року.

№ 577-IX.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною та Аргентинською Республікою про передачу засуджених осіб

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною та Аргентинською Республікою про передачу засуджених осіб, укладений 6 серпня 2018 року в м. Буенос-Айрес, який набуває чинності на 30-й

літності та забезпечення суверенітету України таких народних депутатів України:

Галайчука Вадима Сергійовича - депутатська фракція Політичної Партії «СЛУГА НАРОДУ», увільнивши його від обов'язків члена Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань правового статусу ветеранів війни;

Магомедова Муси Сергоєвича - позафракційний.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України Д. РАЗУМКОВ.

м. Київ, 30 квітня 2020 року.

№ 621-IX.

Постанова Верховної Ради України

Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України «Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань формування і реалізації державної політики щодо відновлення територіальної цілісності та забезпечення суверенітету України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Постанови Верховної Ради України від 17 жовтня 2019 року «Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань формування і реалізації державної політики щодо відновлення територіальної цілісності та забезпечення суверенітету України» такі зміни:

1) пункт 4 викласти у такій редакції:

«Визначити, що кількісний склад Тимчасової спеціальної комісії становить 13 народних депутатів України»;

2) увільнити Арахамію Давида Георгійовича - народного депутата України, депутатська фракція ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «СЛУГА НАРОДУ», від обов'язків члена Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань формування і реалізації державної політики щодо відновлення територіальної цілісності та забезпечення суверенітету України;

3) обрати до складу Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань формування і реалізації державної політики щодо відновлення територіальної цілісності та забезпечення суверенітету України з питань формування і реалізації державної політики щодо відновлення територіальної цілісності та забезпечення суверенітету України;

4) обрати до складу Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України для проведення розслідування відомостей щодо укладання Угоди між Міністерством фінансів України та Спеціальним комітетом кредиторів з реструктуризації зовнішнього боргу у 2015 році

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Постанови Верховної Ради України від 20 грудня 2019 року «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України для проведення розслідування відомостей щодо укладання Угоди між Міністерством фінансів України та Спеціальним комітетом кредиторів з реструктуризації зовнішнього боргу у 2015 році» такі зміни:

дексу України підлягають закриттю у відповідні частині судом, який розглядає справу.

8. Встановлені цим Законом правила визначення розміру шкоди, завданої у результаті виведення банків з ринку на підставі протиправних (незаконних) індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондово-ринковими актів, рішені Кабінету Міністрів України, застосовуються при вирішенні всіх судових спорів, які становим на день набрання чинності цим Законом не завершенні в судах першої, апеляційної або касаційної інстанції шляхом постановлення рішення (ухвали, постанови), підлягають закриттю у відповідній частині судом, який розглядає справу.

9. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

10. Національному банку України, Національній комісії з цінних паперів та фондово-ринковими актів, рішені Кабінету Міністрів України, застосовуються при вирішенні всіх судових спорів, які становим на день набрання чинності цим Законом не завершенні в судах першої, апеляційної або касаційної інстанції шляхом ухвалення рішення (ухвали, постанови), у разі невідповідності обраних позивачем способів захисту вимогам частин третьої, четвер

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженностей у податковому законодавстві

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13 - 17, ст. 112) такі зміни:

1. У статті 1:
 - 1) абзац перший пункту, 1.1 після слів "адміністрування податків" доповнити словами "та зборів";
 - 2) у пункті 1.3 слова "Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" замінити словами "Кодексом України з процедур банкрутства".

2. У статті 12:

1) у пункті 12.3:

абзац перший доповнити словами та цифрами "та податкових пільг зі сплати місцевих податків і зборів до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та/або зборів, та про внесення змін до таких рішень";

у підпункті 12.3.2 слова "податків та зборів" замінити словами "податків та/або зборів".

підпункт 12.3.3 викласти в такій редакції:

"12.3.3. Сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, надсилають у десятиденний строк з дня прийняття рішень, але не пізніше 25 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлення місцевих податків та/або зборів та податкових пільг зі сплати місцевих податків та/або зборів, до контролюючого органу, в якому передбачують на обліку платники відповідних місцевих податків та/або зборів, в електронному вигляді інформацію щодо ставок та податкових пільг зі сплати місцевих податків та/або зборів у порядку та за формою, затвердженими Кабінетом Міністрів України, та копії прийнятих рішень про встановлення місцевих податків та/або зборів та про внесення змін до таких рішень.

Якщо в рішенні органу місцевого самоврядування про встановлення місцевих податків та/або зборів, а також податкових пільг зі сплати не визначено термін його дії, таке рішення є чинним до прийняття нового рішення.

Контролюючі органи не пізніше 25 серпня поточного року складають зведену інформацію про розмір та дату встановлення ставок місцевих податків та/або зборів на відповідних територіях, а також про встановлені на відповідних територіях податкові пільги та подають її в електронній формі центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

Контролюючі органи відповідно до Бюджетного кодексу України подають органам місцевого самоврядування у розрізі джерел доходів звітність:

про суми нарахованих та сплачених податків та/або зборів, суми податкового боргу та надмірно сплачених до місцевих бюджетів податків та/або зборів на відповідних територіях - щомісячно, не пізніше 10 числа місяця, що настає за звітним;

про суми списаного безнадійного податкового боргу; суми розстрочених і відрочених грошових зобов'язань та/або податкового боргу платників податків, які повинні бути сплачені до місцевих бюджетів на відповідних територіях; суми наданих податкових пільг, включаючи втрати доходів бюджету від їх надання, - щомісячно, не пізніше 25 днів після закінчення звітного кварталу.

Звітність в розрізі платників податків - юридичних осіб надається контролюючим органом за запитом органу місцевого самоврядування протягом 20 днів з моменту отримання ним запиту.

Порядок надання звітності в розрізі платників податків юридичних осіб органам місцевого самоврядування затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову політику.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, не пізніше 25 вересня поточного року оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті зведену інформацію про розмір та дату встановлення на відповідних територіях ставок місцевих податків та/або зборів, а також про встановлені на відповідних територіях податкові пільги.

Орган місцевого самоврядування у десятиденний строк з дня затвердження технічної документації з нормативної грошової оцінки земель направляє в електронній формі до контролюючого органу та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, інформацію про нормативну грошову оцінку земель у першому реченії підпункту 12.3.4 цифри "15" замінити цифрами "25", а слова "податків та зборів" замінити словами "податків та/або зборів";

підпункт 12.3.5 викласти в такій редакції:

"12.3.5. У разі якщо до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування місцевих податків та/або зборів, сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не приймає рішення про встановлення відповідних місцевих податків та/або зборів, що є обов'язковими згідно з нормами цього Кодексу, такі податки та/або збори справляються викходячи з норм цього Кодексу із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування таких місцевих податків та/або зборів".

Порядок обміну інформацією між органами місцевого самоврядування та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику на сфері земельних відносин, визначається Кабінетом Міністрів України.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, не пізніше 15 липня поточного року оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті зведену інформацію про проведену нормативну грошову оцінку земель у розрізі підпункту 12.3.4 цифри "15" замінити цифрами "25", а слова "податків та зборів" замінити словами "податків та/або зборів";

підпункт 12.3.5 викласти в такій редакції:

"14.1.49. дивіденди - глатки, що здійснюються юридичною особою, в тому числі емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів, на користь власника таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, у зв'язку з розподілом частини його прибутку, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку.

Для цієї оподаткування до дивідендів пріорівнюються також:

платіж у грошовій чи негрошовій формі, що здійснюється юридичною особою на користь її засновника та/або учасника (учасника) у зв'язку з розподілом чистого прибутку (його частини);

суми доходів виглядом платежів за цінні папери (корпоративні права), що виплачуються на користь нерезидента, зазначеного в підпункті "а", "в", "г" підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, у контролюваних операціях понад суму, яка відповідає принципу "вітягнутого руки";

вартість товарів (робіт, послуг), крім цінних паперів та деривативів, що припадаються на користь нерезидента, зазначеного в підпункті "а", "в", "г" підпункту 39.2.1.1 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, у контролюваних операціях порівняно із сумою, яка відповідає принципу "вітягнутого руки";

виплата в грошовій чи негрошовій формі, що здійснюється юридичною особою на користь її засновника та/або учасника (учасника) у зв'язку з зменшенням статутного капіталу, викупом юридичною особою корпоративних прав у власному статутному капіталі, виходом учасника зі складу господарського товариства або іншою аналогічною операцією між юридичною особою та її учасником, у розмірі, що приходить до зменшення нерозподіленого прибутку юридичної особи";

5) у підпункті 14.1.54:

підпункт "а" доповнити словами "або постійними представництвами нерезидентів в Україні";

доповнити підпунктами "з" та "и" такого змісту:

3) доходів від відчуження прав на видобуток та розробку родовиць корисних копалин, мінеральних джерел та інших природних ресурсів;

4) прибутків від відчуження акцій, часток, корпоративних або інших аналогічних прав в іноземних компаніях, організаціях, утворених відповідно до законодавства інших держав (іноземні юридичні особи), які відповідають таким умовам:

1) у будь-який момент часу впродовж 365 днів, що передують продажу або іншому відчуженню, вартість акцій, часток, корпоративних або інших аналогічних прав іноземної юридичної особи на 50% і більше відсотків

належать зазначеній іноземній юридичній особі прямо або опосередковано, та

2) у будь-який момент часу впродовж 365 днів, що передують продажу або іншому відчуженню, вартість акцій, часток в українській юридичній особі на 50% і більше відсотків утворюється за рахунок нерухомого майна, яке розташовано в Україні та належить такій українській юридичній особі або використовується такою українській юридичній особію на підставі договору довгострокової оренди, фінансового лізингу чи аналогічного договору.

Вартість акцій, часток, корпоративних або інших аналогічних прав (для цілей підпункту 1 цього підпункту) та нерухомого майна (для цілей підпункту 2 цього підпункту) визначається на підставі балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку як наявна сума у будь-який момент часу впродовж 365 днів, що передують продажу або іншому відчуженню, та підлягає порівнянню з вартістю іншого майна (активів) згідно з балансовою (залишковою) вартістю за даними бухгалтерського обліку такої юридичної особи";

6) доповнити підпунктами 14.1.56¹ і 14.1.56² такого змісту:

"14.1.56¹. електронна сигарета - виріб, який може бути використаний для споживання (відхиання) парів, що утворюються внаслідок нагрівання компонентів такого виробу рідин, що містять або не містять никотин. Електронні сигарети можуть бути одноразовими або баґаторазовими.

14.1.56². рідини, що використовуються в електронних сигаретах, - рідкі суміші хімічних речовин, що містять або не містять никотин, використовуються для створення парів в електронних сигаретах та, зокрема, зокрема, в картриджах, заправних контейнерах та інших емностях";

7) підпункт 14.1.61 виключити;

8) доповнити підпунктами 14.1.94¹, 14.1.103¹ і 14.1.113³ такого змісту:

"14.1.94¹. котирувані ціни (для цілей статті 39 цього Кодексу) - ціни на сировинний товар у відповідний період, отримані на міжнародному ринку товарів, які включають, зокрема, результати біржових торгів, ціни, отримані з визнаних агентств із прозорою звітністю щодо цін, статистичних агентств або від урядових агентств із цнутоутворення, де такі індекси використовуються в якості ориєнтиру (еталона) непов'язаними особами для визначення цін (цина) та/або діапазон цін на першу дату або період";

"14.1.103¹. материнська компанія міжнародної групи компаній (для цілей статті 39 цього Кодексу) - юридична особа, яка входить до складу міжнародної групи компаній та одночасно відповідає таким вимогам:

безпосередньо чи опосередковано володіє корпоративними правами інших компаній (або фактично контролює такі компанії) у складі міжнародної групи та/або є дочірньою компанією;

безпосередньо чи опосередковано відповідає таким вимогам:

безпосередньо чи опосередковано відпові

2) підпункт 17.1.7 після слів "у тому числі" доповнити словами "надану іому у паперовій або електронній формі";

3) у підпункті 17.1.11 слова "збитків (шкоди), заподіяних" замінити словами "шкоди, заподіяної".

4) підпункт 17.1.15 після слів "методологом електронного кабінету" доповнити словами "або згідно з повідомленням на офіційному веб-порталі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику";

5) доповнити підпунктом 17.1.16 такого змісту:

"17.1.16. надавати за власною ініціативою письмові пояснення та/або документи щодо обставин, які підтверджують відсутність його вини у вчиненому податковому правопорушенні, в порядку, встановленому цим Кодексом".

6. У статті 19¹:

1) у пункті 19¹.1:

абзац перший після слів "Контролюючі органи" доповнити словами і цифрами "визначені підпунктом 41.1.1 пункту 41.1 статті 41 цього Кодексу";

у підпункті 19¹.7 слова "осіб, які здійснюють операції з товарами, що

передбачують під митним контролем" замінити словами "платників єдиного

внеску";

у підпункті 19¹.8 слова "суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності" виключити;

підпункт 19¹.12 виключити;

підпункт 19¹.13 викласти в такій редакції:

"19¹.13. здійснюють ліцензування діяльності суб'єктів господарювання з

виробництва спирту, алкогольних напоїв, тютюнових виробів і рідин, що

використовуються в електронних сигаретах, оптовій торгівлі спиртом,

оптові та роздрібні торги алкоголічними напоями, тютюновими виробами

і рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, та контролю за

таким виробництвом";

у підпунктах 19¹.16 і 19¹.17 слова "алкогольних напоїв і тютюнових

виробів та пального" замінити словами "алкогольних напоїв, тютюнових

виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального";

у підпункті 19¹.18 слова "пляшках (упаковках) з алкогольними напоями

і пачках (упаковках) тютюновими виробами" замінити словами "пляшках

(упаковках) з алкогольними напоями, пачках (упаковках) тютюнових виробів,

ємностях", (упаковках) з рідинами, що використовуються в електронних

сигаретах";

у підпункті 19¹.19 слова "ї митної" виключити;

у підпункті 19¹.32 слова "і митні сфери" замінити словом "сфери";

у підпункті 19¹.36 слова "ї митні" виключити;

у підпункті 19¹.40 слова "та митну" виключити;

у підпункті 19¹.44 слова "ї митні" виключити;

підпункт 19¹.48 викласти в такій редакції:

"19¹.48. складати звітність щодо стану розрахунків платників із

бюджетом та сплати єдиного внеску, а також інших показників роботи за

наглядними діяльності центрального органу виконавчої влади, що реалізує

державну податкову політику";

доповнити підпунктами 19¹.49 - 19¹.54 такого змісту:

"19¹.49. інформувати органи державної влади про стан розрахунків

платників податків з бюджетами та сплати єдиного внеску;

19¹.50. інформувати органи місцевого самоврядування про стан

розрахунків з місцевими бюджетами;

19¹.51. здійснюють контроль за своєчасністю, достовірністю, повнотою

нарахування та сплати частини чистого прибутку (доходу) до бюджету

державними та комунальними унітарними підприємствами та іх

об'єднаннями, а також Господарськими товариствами, у статутному капіталі

яких є державна та/або комунальна власність;

19¹.52. здійснюють контроль за своєчасністю, достовірністю, повнотою

нарахування та сплати до бюджету дівідендів на державну частку

господарськими товариствами, у статутному капіталі яких є корпоративні

права держави, а також Господарськими товариствами, 50 і більше відсотків

акцій, яких знаходяться у статутних капіталах господарських

товариств, частка держави в яких становить 100 відсотків;

19¹.53. подають органам місцевого самоврядування звітність, визначену підпунктом 12.3.3 пункту 12.3 статті 12 цього Кодексу, у тому числі по платникам податків - юридичних осіб;

19¹.54. здійснюють інші функції, визначені законом";

2) доповнити пунктом 19¹.2 такого змісту:

"19¹.2. Контролюючі органи, визначені підпунктом 41.1.2 пункту 41.1

статті 41 цього Кодексу, виконують такі функції:

19¹.2.1. організовують та здійснюють ведення обліку і адміністрування

мита, акцизного податку, податку на додану вартість, інших податків, які

відповідно до податкового, митного та іншого законодавства спираються у

з'язку із введенням (пересиланням) товарів на митну територію України або

територію вільної митної зони або вивезенням (пересиланням) товарів з

митної території України або території вільної митної зони, забезпечують

контроль за своєчасністю, достовірністю, повнотою їх нарахування та сплати

у повному обсязі платниками податків до відповідного бюджету під час

переміщення товарів через митний кордон України та звітність, відповідно до

змін відповідності змін відповідності змін відповідності змін відповідності

П'ЯТНИЦЯ, 22 ТРАВНЯ 2020

ГОЛОС УКРАЇНИ № 84 (7341)

така документація вже надана відповідно до цього підпункту центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, будь-яким іншим платником податків, що входить до складу тієї самої міжнародної групи компаній.

Глобальна документація з трансферного ціноутворення (майстер-файл) - сукупність документів або єдиний документ, складений у довільній формі, що має містіти інформацію про:

а) організаційну структуру міжнародної групи компаній (у вигляді графічної схеми) із зазначенням осіб, які є учасниками міжнародної групи компаній, їх організаційно-правових форм, структуру власності (із зазначенням часток володіння) та держави і території, у яких зазначені особи здійснюють свою діяльність;

б) загальний опис діяльності міжнародної групи компаній, що включає в себе:

опис ключових факторів, що впливають на фінансовий результат міжнародної групи компаній;

опис ланцюгів постачання та утворення вартості найбільших за показником виручки міжнародної групи компаній п'яти товарів (робіт, послуг), а також ланцюгів постачання будь-яких інших товарів (робіт, послуг, інших об'єктів цивільних прав), частка яких становить більше 5 відсотків виручки міжнародної групи компаній за фінансовий рік, і основних географічних ринків, на яких реалізуються (виконуються, надаються) зазначені товари (роботи, послуги);

перелік та стислив опис суттєвих договорів з надання (отримання) послуг, робіт, укладених між учасниками міжнародної групи (крім договорів, пов'язаних з проведением науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт), у тому числі опис функціональних можливостей основних учасників міжнародної групи, задіяних у наданні таких послуг, робіт, політик з трансферного ціноутворення щодо розподілу вартості послуг та визначення цін на оплату внутрішньогрупових послуг;

стислив функціональний аналіз діяльності учасників міжнародної групи компаній, що мають суттєвий вплив на фінансовий результат цієї групи, в тому числі опис основних функцій, що виконуються, активів, що використовуються, економічних (комерційних) ризиків, що приймаються;

інформацію про основні угоди щодо реструктуризації бізнесу, придбання та відчленення активів, що відбувалися протягом фінансового року;

в) нематеріальні активи, які використовуються міжнародною групою компаній в своїй діяльності, зокрема:

опис стратегії розвитку міжнародної групи компаній щодо розробки, володіння і використання нематеріальних активів, у тому числі розміщення основних науково-дослідних центрів і органів управління ними;

перелік та опис нематеріальних активів (груп нематеріальних активів), що мають істотний вплив на ціноутворення компаній міжнародної групи, із зазначенням учасників такої міжнародної групи компаній, які володіють такими активами на правах власності або іншому праві (користування, володіння та/або розпорядження);

перелік та опис нематеріальних активів (груп нематеріальних активів), що мають суттєвий вплив на ціноутворення компаній міжнародної групи, із зазначенням учасників такої міжнародної групи компаній, які володіють такими активами на правах власності або іншому праві (користування, володіння та/або розпорядження);

опис суттєвих операций з передачі нематеріальних активів між учасниками міжнародної групи компаній протягом відповідного фінансового року із зазначенням назв таких учасників, держав, реєстрації та юрисдикції, де вони провадять свою діяльність, компенсації, що здійснюються у звітному (податковому) періоді, та рівня винагород (компенсаційних виплат), пов'язаних з такою передачею;

г) фінансову діяльність міжнародної групи компаній, зокрема:

загальний опис, яким чином фінансується така група, включаючи інформацію про фінансування, залучене від осіб, які не є учасниками міжнародної групи компаній;

зазначення усіх учасників міжнародної групи компаній, які здійснюють централізовану внутрішньогрупову фінансову діяльність для учасників цієї групи, з інформацією щодо держав (територій), які є місцем реєстрації таких учасників, та/або місця знаходження органу їх управління;

загальний опис політики трансферного ціноутворення щодо фінансування учасників міжнародної групи компаній;

зазначення фінансово-господарських операцій, пов'язаних із контролюваною операцією;

господарських операцій із непов'язаними особами, що можуть визнаватися засівними з контролюваною операцією;

підтвердження або спростування інформації, наведеної платником у поданому звіті про контролювані операції, документації з трансферного ціноутворення, глобальної документації з трансферного ціноутворення (майстер-файла), звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній;

даних, зазначених у звіті у розрізі країн міжнародної групи компаній, до якої входить платник податків;

інших документів та інформації, необхідних для встановлення відповідності умов контролюваної операції "віттягнутої руки":

зазначені документи та/або інформація надаються платником податків протягом 15 робочих днів з дати отримання запиту від посадових (службових) осіб контролюючого органу, які проводять перевірку.

Посадові (службові) особи контролюючого органу, які проводять перевірку з питань дотримання платником податків принципу "віттягнутої руки", мають право отримувати від платника податків або його законних представників копії документів, що належать до предмета перевірки. Такі копії повинні бути засвідчені підписом платника податків або його посадової осіб.

У разі якщо документи, що належать до предмета перевірки, створювалися платником податків в електронній формі, платник податків має право надати копії таких документів засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронні довірчі послуги".

У разі подання разом із документацією документів, викладених іноземною мовою, платник податків однаково піддає переклад таких документів державною мовою.

Засвідчення автентичності перекладу документації з трансферного ціноутворення та глобальної документації з трансферного ціноутворення (майстер-файла) державною мовою не здійснюється.

Значення вартистів показників глобальної документації можуть зазначатися у валютах, в яких материнська компанія міжнародної групи компаній складає консолідований фінансову звітність.

39.4.9. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, має право надіслати платнику податків запит з вимогою додатково подати протягом 30 календарних днів з дати його отримання інформації відповідно до підпунктів 39.4.6 і 39.4.7 пункту 39.4 цієї статті, та/або не містить належного обґрунтування відповідності умов контролюваної операції "віттягнутої руки".

Подана платником податків глобальна документація з трансферного ціноутворення (майстер-файл) не містить інформації в обсязі, зазначеному в підпункті 39.4.6 пункту 39.4 цієї статті.

Зазначенна додаткова інформація є невід'ємною частиною документації з трансферного ціноутворення та/або глобальної документації (майстер-файл).

Дополнити підпунктами 39.4.10 - 39.4.15 такого змісту:

39.4.10. Платник податків - резидент України, який належить до міжнародної групи компаній, в випадках, визначеных у цьому підпункті, подає зазначені подати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній в електронній формі з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронні довірчі послуги".

Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній подається у разі, якщо сукупний консолідований дохід міжнародної групи компаній, в яку входить платник податків, за фінансовий рік, що передує звітному року, розрахований згідно зі стандартами бухгалтерського обліку, які застосовує материнська компанія міжнародної групи (у разі відсутності інформації - відповідно до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку), перевищує еквівалент 750 мільйонів євро та за наявності однієї із таких обставин:

подана платником податків глобальна документація з трансферного ціноутворення (майстер-файл) не містить інформації в обсязі, зазначеному в підпункті 39.4.7 пункту 39.4 цієї статті, та/або не містить належного обґрунтування відповідності умов контролюваної операції "віттягнутої руки".

Подана платником податків глобальна документація з трансферного ціноутворення (майстер-файл) не містить інформації в обсязі, зазначеному в підпункті 39.4.7 пункту 39.4 цієї статті.

Зазначенна додаткова інформація є невід'ємною частиною документації з трансферного ціноутворення та/або глобальної документації (майстер-файл).

Дополнити підпунктами 39.4.10 - 39.4.15 такого змісту:

39.4.10. Платник податків - резидент України, який належить до міжнародної групи компаній, в яких зазначені подати подаються відповідно до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній в електронній формі з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронні довірчі послуги".

Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній подається у разі, якщо сукупний консолідований дохід міжнародної групи компаній, в яку входить платник податків, за фінансовий рік, що передує звітному року, розрахований згідно зі стандартами бухгалтерського обліку, які застосовує материнська компанія міжнародної групи (у разі відсутності інформації - відповідно до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку), перевищує еквівалент 750 мільйонів євро та за наявності однієї із таких обставин:

материнська компанія міжнародної групи компаній уповноважує платника податків - резидента України на подання звіту у розрізі країн до контролюючого органу;

відповідно до вимог законодавства місцезнаходження материнської компанії міжнародної групи компаній та державної міжнародної групи компаній не вимагається, і при цьому материнська компанія такої групи не уповноважує іншого учасника міжнародної групи на подання звіту у розрізі країн в іншій індивідуальній юрисдикції, де передбачена його подання;

між Україною та відповідною іноземною юрисдикцією розташування материнської компанії міжнародної групи компаній або іншого учасника цієї групи, уповноваженого материнською компанією такої групи на подання звіту у розрізі країн, підписаній міжнародний договір, що передбачає можливість здійснення обміну додатковою інформацією, але не набув чинності порядок обміну звітами у розрізі країн або наявні факти систематичного невиконання такого порядку. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, оприлюднює передел таких іноземних юрисдикцій на своєму офіційному веб-порталі не пізніше ніж за 60 календарних днів до діяного строку подання звіту у розрізі країн;

39.4.11. Звіт у розрізі країн міжнародної групи компаній містить інформацію в розрізі кожної юрисдикції, у якій зареєстрований учасник міжнародної групи компаній або в яких міжнародна група компаній здійснює свою діяльність, зокрема, але не виключено:

а) називу держави (території), відповідно до законодавства якої учасник міжнародної групи компаній заснований, та держави (території), резидентом якої він є;

б) загальну суму доходів (виручки) за фінансовий рік, за який складається звіт у розрізі країн, у тому числі з розбивкою на суму доходів (виручки) відповідно до угод, укладених учасниками цієї міжнародної групи компаній і з пов'язаними особами, та суму доходів (виручки) за угодами з непов'язаними особами;

в) суму прибутку (збитку), до оподаткування за фінансовий рік, за який складається звіт у розрізі країн;

г) суму сплаченого податку на прибуток підприємств (корпоративного податку) або його аналога у фінансовому році, за який складається звіт у розрізі країн;

г) суму нарахованого податку на прибуток підприємств (корпоративного податку) або його аналога за фінансовий рік, за який складається звіт у розрізі країн;

д) розмір статутного капіталу (зареєстрованого статутного капіталу) на дату закінчення фінансового року, за який складається звіт у розрізі країн;

е) суму нерозподіленого (накопиченого) прибутку на дату закінчення фінансового року;

ж) балансову вартість матеріальних активів на дату закінчення фінансового року, за який складається звіт у розрізі країн;

з) основні види діяльності, що здійснюються учасниками міжнародної групи компаній.

Форма звіту у розрізі країн міжнародної групи компаній та порядок його заповнення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Звіт у розрізі країн міжна

бути належним чином легалізований відповідно до вимог законодавства України.

Особа, що здійснює управління та/або контролю іноземного утворення без статусу юридичної особи, щорічно надає засновнику письмове підтвердження щодо відповідності цього засновника умовам, передбаченим підпунктом 39°.1.5.1 підпункту 39°.1 пункту 39°.1 цієї статті.

У подальшому таке письмове підтвердження не надсилається контролюючому органу, але має бути надане особою, яка є засновником трасту, власником частки майна фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, контролюючому органу на його вимогу в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Образ зразок доведення невідповідності засновника умовам, передбаченим цим підпунктом, покладається на контролюючий орган.

39°.1.6. Особа, що вважається такою, що здійснює фактичний контроль над юридичною особою, у разі, якщо така особа має можливість здійснювати суттєвий або вирішальний вплив на рішення такої юридичної особи щодо укладення угод, розпорядження активами та прибутком, припинення діяльності незалежно від юридичного оформлення такого впливу.

Для цілей цієї статті фактичний контроль встановлюється на підставі, зокрема, але не виключно, хоча будь-які з таких обставин:

а) надання особою зобов'язуючих вказівок органам управління юридичною особою;

б) ведення особою перевомин щодо укладення правочинів юридичною особою та узгодження суттєвих умов таких правочинів, які в подальшому лише формально затверджуються органами управління юридичної особи або виконуються органами управління юридичної особи без подальшого додаткового затвердження;

в) наявність у особі довіреності на здійснення суттєвих правочинів від імені юридичної особи, що видана на термін більш ніж один рік, та не передбачає попереднього погодження таких правочинів органами управління юридичної особи;

г) здійснення особою операцій за банківськими рахунками юридичної особи або наявність можливості блокувати операції за такими рахунками;

г) назначення особи в якості засновника (бенефіціара, фактичного вигодонахувача), юридичної особи під час відкриття рахунків та/або юридичної особи, крім випадків, якщо активи такої юридичної особи є частиною активів трасту, фонду, установи, іншого утворення без статусу юридичної особи, засновником (бенефіціаром, фактичним вигодонахувачем) якого є така особа.

Здійсненням фактичного контролю над іноземним утворенням без статусу юридичної особи в цілях застосування цієї статті визнається здійснення або можливість здійснення вирішального впливу на рішення особи чи осіб, які здійснюють управління активами такого утворення, прийняття рішень або можливість прийняття рішень про заміну осіб, які здійснюють управління активами такого утворення, а також здійснення або можливість здійснення вирішального впливу на рішення щодо розподілу прибутку відповідно до обсяготого закону та/або установчих документів такого утворення.

Положення цього підпункту не застосовуються до фізичної особи, яка виконує посадові обов'язки директора чи іншої посадової особи юридичної особи відповідно до її установчих документів, та/або до фахівців на галузі права, аудиту, бухгалтерського обліку, довірчого управління власністю, які діють на користь та в інтересах такої юридичної особи з дотриманням належних професійних стандартів (зокрема, але не виключно, адвокати, аудитори, трастові керуючі, протектори, гарантії, енкорсерзи, менеджери фондів, страхувальників). У разі якщо зазначені в цьому абзаці особи діють на користь та в інтересах фізичної особи, вважається, що така фізична особа здійснює фактичний контроль над юридичною особою.

У разі нарахування грошових зобов'язань з податку на доходи фізичних осіб та/або штрафних санкцій на підставі визнання контролюючим органом фізичної особи та/або, що здійснює фактичний контроль над юридичною особою, фізична особа має право оскаржити таке рішення в адміністративному або судовому порядку, передбаченому цим Кодексом. При цьому обов'язок доведення, що фізична особа здійснює фактичний контроль над юридичною особою, покладається на контролюючий орган.

39°.2. Оподаткування прибутку контролюваної іноземної компанії

39°.2.1. Платником податку щодо прибутку контролюваної іноземної компанії є контролююча особа.

Якщо одна фізична або юридична особа володіє часткою або контролює частку в розмірі 25% і більше відсотків у контролюваній іноземній компанії спільно з іншими фізичними та/або юридичними особами, та при цьому жодна з осіб самостійно не визначає себе контролюючою особою щодо такої частки у повному розмірі, вважається, що всі зазначені особи є контролюючими особами для контролюваної іноземної компанії у рівних частках (незалежно від того, чи досягає розмір частки кожного з них 25 відсотків).

39°.2.2. Об'єктом оподаткування для податку на доходи фізичних осіб (податку на прибуток підприємств) контролюючою особою є частина скоригованого прибутку контролюваної іноземної компанії, пропорційна частки, якою володіє або яку контролює така фізична (юридична) особа на останній день відповідного звітного періоду, щодо якого розраховується скоригований прибуток контролюваної іноземної компанії, що обчислюється відповідно до правил, визначених цією статтею. Зазначена частина прибутку контролюваної іноземної компанії:

включається до складу загального річного оподатковуваного доходу контролюючої особи в порядку, визначеному пунктом 170.13 статті 170 цього Кодексу, або

за результатами звітного податкового року збільшує об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств контролюючою особи в порядку, визначеному розділом III цього Кодексу.

39°.2.3. Скоригований прибуток контролюваної іноземної компанії, який було включено до об'єкта оподаткування однієї контролюючої особи в порядку, передбаченому цим Кодексом, не може бути повторно включено до об'єкта оподаткування іншої контролюючої особи або контролюючих осіб.

39°.3. Порядок обчислення скоригованого прибутку контролюваної іноземної компанії, що оподатковується в Україні.

39°.3.1. Для цілей цієї статті скоригованим прибутком контролюваної іноземної компанії визнається прибуток контролюваної іноземної компанії до оподаткування відповідно до даних її неконсолідованих фінансової звітності, складеної за звітний календарний рік (якщо звітний рік не відповідає календарному року - за періоди, що закінчуються у відповідному календарному році) відповідно до стандартів бухгалтерського обліку, що скориговані прибуток контролюваної іноземної компанію, та строків для підготовки такої звітності у відповідній іноземній юрисдикції.

У разі якщо згідно із законодавством іноземної юрисдикції податкового резидентства контролюваної іноземної компанії не передбачено обов'язку складання фінансової звітності, контролююча особа повинна забезпечити складання фінансової звітності контролюваної іноземної компанії відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності.

У разі наявності у контролюючому органу сумнівів щодо достовірності поданої фінансової звітності контролюваної іноземної компанії контролюючий орган має право вимагати надання письмового висновку аудиторської компанії, що підтверджує фінансову звітність контролюваної іноземної компанії, не раніше ніж через 12 місяців після завершення звітного періоду, щодо якого розраховується скоригований прибуток контролюваної іноземної компанії.

Такий письмовий висновок має надаватися аудиторською компанією, що має право на проведення аудиту фінансової звітності у відповідній іноземній юрисдикції, та не може містити негативний висновок або відмову від надання висновку.

39°.3.2. При розрахунку скоригованого прибутку контролюваної іноземної компанії враховуються такі особливості:

39°.3.2.1. фінансовий результат від операцій контролюваної іноземної компанії з цінними паперами, іншими корпоративними правами, деривативами, розраховується з урахуванням особливостей, передбачених цим підпунктом.

Якщо за результатами звітного періоду контролюваної іноземної компанією отримано від'ємний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів та/або інших корпоративних прав (загальна сума збитків від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів та/або інших корпоративних прав зменшує загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів та/або інших корпоративних прав змінює загальний фінансовий результат контролюваної іноземної компанії від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів та/або інших корпоративних прав збільшує від'ємного значення фінансового результату.

Якщо за результатами звітного періоду контролюваної іноземної компанією отримано позитивний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів та/або інших корпоративних прав (загальна сума прибутків від таких операцій) змінює загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів та/або інших корпоративних прав змінює загальний фінансовий результат контролюваної іноземної компанії від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів та/або інших корпоративних прав збільшує фінансовий результат до оподаткування податкового (звітного) періоду контролюваної іноземної компанії.

Під час обрахунку скоригованого прибутку контролюваної іноземної компанії не враховуються:

сума учинки, врахована у фінансовому результатах до оподаткування у поточному податковому (звітному) періоді на інструменти власного капіталу, перекласифіковані у фінансові зобов'язання та спільні підприємства, розраховані за методом участі в капіталі або методом пропорційної консолідації.

Сума від'ємного загального результата переоцінки цінних паперів та/або інших корпоративних прав (загальна сума учинок цінних паперів та/або інших корпоративних прав, перевищує загальну суму їх доцінок за податковий (звітний) період) (крім державних цінних паперів або облігацій місцевих позик), відображені у складі фінансового результата до оподаткування звітного періоду відповідно до стандартів фінансової звітності, що застосовує контролювана іноземна компанія;

сума від'ємного загального результата контролюваної іноземної компанії, що застосовує контролювана іноземна компанія;

втрати від інвестицій в асоційовані, дочірні та спільні підприємства, розраховані за методом участі в капіталі або методом пропорційної

консолідації;

сума від'ємного загального результата переоцінки цінних паперів та/або інших корпоративних прав (загальна сума учинок цінних паперів та/або інших корпоративних прав перевищує загальну суму їх доцінок за податковий (звітний) період) (крім державних цінних паперів або облігаций місцевих позик), відображені у складі фінансового результата до оподаткування звітного періоду відповідно до стандартів фінансової звітності, що застосовує контролювана іноземна компанія;

Під час обрахунку скоригованого прибутку контролюваної іноземної компанії не враховуються:

сума учинки, врахована у фінансовому результатах до оподаткування у поточному податковому (звітному) періоді на інструменти власного капіталу, перекласифіковані у фінансові зобов'язання та спільні підприємства, розраховані за методом участі в капіталі або методом пропорційної

консолідації;

сума від'ємного загального результата переоцінки цінних паперів та/або інших корпоративних прав (загальна сума учинок цінних паперів та/або інших корпоративних прав, перевищує загальну суму їх доцінок за податковий (звітний) період) (крім державних цінних паперів або облігаций місцевих позик), відображені у складі фінансового результата до оподаткування звітного періоду відповідно до стандартів фінансової звітності, що застосовує контролювана іноземна компанія;

сума від'ємного загального результата контролюваної іноземної компанії, що застосовує контролювана іноземна компанія;

втрати від інвестицій в асоційовані, дочірні та спільні підприємства, розраховані за методом участі в капіталі або методом пропорційної

консолідації;

сума від'ємного загального результата переоцінки цінних паперів та/або інших корпоративних прав (загальна сума учинок цінних паперів та/або інших корпоративних прав перевищує загальну суму їх доцінок за податковий (звітний) період) (крім державних цінних паперів або облігаций місцевих позик), відображені у складі фінансового результата до оподаткування звітного періоду відповідно до стандартів фінансової звітності, що застосовує контролювана іноземна компанія;

сума від'ємного загального результата контролюваної іноземної компанії, що застосовує контролювана іноземна компанія;

втрати від інвестицій в асоційовані, дочірні та спільні підприємства, розраховані за методом участі в капіталі або методом пропорційної

консолідації;

сума від'ємного загального результата переоцінки цінних паперів та/або інших корпоративних прав (загальна сума учинок цінних паперів та/або інших корпоративних прав перевищує загальну суму їх доцінок за податковий (звітний) період) (крім державних цінних паперів або облігаций місцевих позик), відображені у складі фінансового результата до оподаткування звітного періоду відповідно до стандартів фінансової звітності, що застосовує контролювана іноземна компанія;

сума від'ємного загального результата контролюваної іноземної компанії, що застосовує контролювана іноземна компанія;

втрати від інвестицій в асоційовані, дочірні та спільні підприємства, розрахован

39°.6.2. На запит контролюючого органу платник податків протягом двох місяців з дня отримання запиту зобов'язаний надати відповідь з поясненнями фактів, викладених у такому запиті з належним чином засвідченими копіями відповідних документів.

39°.6.3. У разі якщо будь-який контролюючий орган, інший орган державної влади, банк або фінансова установа виявили факти, що свідчать про володіння фізичною (юридичною) особою - резидентом України часткою в іноземній юридичній особі, такий орган, банк або фінансова установа надсилають повідомлення про це центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику. Повідомлення надсилається засобами електронного зв'язку не пізніше п'яти робочих днів з дня виявлення зазначених фактів.

39°.6.4. Перевірка контролюючою особою проводиться відповідно до положень глави 8 розділу ІІ цього Кодексу з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

39°.6.4.1. Підставами для перевірки контролюючою особою є:

а) отримання контролюючим органом податкової інформації, що свідчить про неподання платником податків або подання з порушенням вимог статті 39° цього Кодексу звіту про контролювані іноземні компанії;

б) недання контролюючому органу відповіді згідно з підпунктом 39°.6.2 цього пункта.

39°.6.4.2. Порядок проведення перевірки контролюючою особою встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

39°.6.4.3. Під час проведення перевірки контролююча особа зобов'язана забезпечити надання контролюючому органу за його запитом копій первинних документів щодо окремих або всіх операцій контролюваної іноземної компанії. Документи подаються протягом одного місяця з дати отримання платником податку відповідного запиту в засвідченіх копіях. У разі подання документів англійською мовою переклад українською мовою не вимагається.

У разі необхідності отримання додаткових документів, що підтверджують здійснення фінансово-господарських операцій контролюваної іноземної компанії під час проведення перевірки, вони надаються платником податків протягом 30 календарних днів з дати отримання додаткового запиту контролюючою органу.

У разі наявності сумнівів щодо достовірності або повності наданих документів або недання повного комплекту документів контролюючим органом може вимагати від контролюючої особи надання аудиторського висновку щодо фінансової звітності контролюваної іноземної компанії, який не може містити відмову від надання висновку або негативного висновку.

При наданні контролюючою особою аудиторського висновку компанії, що має право на проведення аудиту фінансової звітності у відповідній іноземній юрисдикції, що підтверджує фінансові результати контролюваної іноземної компанії, такий аудиторський висновок є достатнім документом, на основі якого визначається прибуток контролюваної іноземної компанії до оподаткування та обчислюється скоригований прибуток контролюваної іноземної компанії. Подання контролюючою особою такого аудиторського висновку не потребує надання іншої додаткової документації для підтвердження прибутку контролюваної іноземної компанії до оподаткування.

39°.6.4.4. Контролюючий орган не має права проводити більше однієї перевірки контролюючою особою протягом двох календарних років.

39°.6.4.5. Проведення перевірки контролюючою особою не перешкоджає проведенню перевірок, визначених статтею 75 цього Кодексу.

39°.6.4.6. Строк проведення перевірки контролюючою особою обчислюється з дня прийняття рішення про її проведення до дня складення доказів (акта) про проведення такої перевірки. Тривалість перевірки контролюючою особою не повинна перевищувати шість місяців.

У разі необхідності отримання інформації від компетентних органів іноземних держав, проведення експертизи та/або перекладу українською мовою документів, необхідних для дослідження відповідності умов діяльності контролюваної іноземної компанії та/або її контролюючою особою правилам цього Кодексу про контролювані іноземні компанії, строк проведення перевірки за рішенням керівника (заступника керівника) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, може бути продовжений на строк, що не перевищує шість місяців.

39°.6.4.7. Посадові особи контролюючого органу, які проводять перевірку додержання правил про контролювані іноземні компанії, мають право надіслати особам, які є сторонами операцій іноземної юридичної особи та/або іншими учасниками іноземної юридичної особи, запит про надання документів (інформації) та/або провести зустріч звірку в порядку, передбаченому статтею 73 цього Кодексу, та/або провести опитування посадових осіб або інших працівників іноземної особи та/або пов'язаних із нею юридичних осіб.

Платник податків зобов'язаний спирати посадовим особам, які проводять перевірку контролюючою особою, у забезпечені можливості проведення опитування відповідних посадових осіб або працівників контролюваної іноземної компанії. За відсутністю можливості проведення опитування на території України дане опитування може бути проведене шляхом відеоконференції, що можуть забезпечуватися платником податків.

39°.6.4.8. Результати перевірки контролюючою особою оформлюються у формі акта (довідки), що складається у двох примірниках, підписується посадовими особами, які проводили перевірку, та контролюючою особою та/або представником.

Форма акта (довідки) про результати перевірки контролюючою особою та вимоги до його (її) складення встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Акт (довідка) про результати перевірки контролюючою особою повинен бути врученій протягом двох робочих днів з дати його складення контролюючою особою, стосовно, якото проводилася перевірка, або її представнику, що засвідчується підписом відповідньої особи.

У разі відмови контролюючою особою або її представником від підписання акта (довідки) про результати перевірки контролюючою особою посадовими особами контролюючого органу складається відповідний акт, що засвідчує факт відмови.

39°.6.4.9. У разі незгоди контролюючою особою або її представником з висновками перевірки або фактами та даними, викладеними в акті про результати перевірки, вони мають право подати свої заперечення протягом 30 календарних днів з дати отримання акта. При цьому контролююча особа має право подати разом із запереченнями або після подання заперечень у строк, узгоджений з контролюючим органом, документи (їх завірені копії), що підтверджують обґрутованість заперечень.

Такі заперечення розглядаються протягом 30 робочих днів, що настають за днем їх отримання, а платник податків надсилається відповідь у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу, для надіслання (вручення) підаткових заповідників.

39°.6.4.10. Прийняття податкового повідомлення-рішення за результатами перевірки контролюючою особою здійснюється у порядку, передбаченому статтею 86 цього Кодексу, але не раніше закінчення терміну для надання платником заперечень, визначеного підпунктом 39°.6.4.9 цього Кодексу.

15. Статтею 41 викласти в такій редакції:

"Стаття 41. Контролюючі органи та органи стягнення

41. Контролюючими органами є:

41.1. податкові органи (центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальні органи) - щодо дотримання законодавства з питань оподаткування (крім випадків, визначених підпунктом 41.1.2 цього пункту), законодавства з питань сплати єдиного внеску, а також щодо дотримання іншого законодавства, контролю за виконанням якого покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, чи його територіальні органи;

41.1.2. митні органи (центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, його територіальні органи) - щодо дотримання законодавства з питань митної справи та оподаткування митом, акцизним податком, податком на додану вартість, іншими податками та зборами, які відповідно до податкового, митного та іншого законодавства справляються у зв'язку із ввезенням (пересиланням) товарів на митну територію України або територію вільної митної зони або вивезенням (пересиланням) товарів з митної території України або території вільної митної зони.

41.2. Порядок обміну інформацією між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальними органами та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, його територіальними органами для цілей виконання функції контролюючих органів визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

41.3. Державні податкові інституції є структурними підрозділами територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та діють на підставі положень про такі територіальні органи, затверджених центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в межах функцій, визначених статтею 19° цього Кодексу.

41.4. Органами стягнення є виключно контролюючі органи, визначені підпунктом 41.1.1 цього пункту, уповноважені здійснювати заходи щодо забезпечення погашення податкового боргу та недоміків зі сплати єдиного внеску у межах повноважень, та/або державні виконавчі в межах своїх повноважень. Стягнення податкового боргу та недоміків зі сплати єдиного внеску за виконавчими написами нотаріусів не дозволяється.

41.5. Повноваження і функції контролюючих органів визначаються цим Кодексом, Митним кодексом України та законами України.

Розмежування повноважень і функціональних обов'язків контролюючих органів визначається законодавством України.

41.6. Інші державні органи не мають права проводити перевірки своєчасності, достовірності, повності нарахування та сплати податків і зборів, у тому числі на загит правоохоронних органів".

16. У статті 42:

1) пункт 42.1 після слів "інші документи" доповнити словами

"з питань адміністрування податків, зборів, платежів, податкового контролю, у тому числі з питань проведення перевірок, звірок";

2) пункт 42.4 викласти в такій редакції:

42.4. Платники податків, які подають звітність в електронній формі та/або прошилі електронну ідентифікацію онлайн в електронному кабінеті, можуть здійснювати листування з контролюючими органами засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронні документообіг" та "Про електронні довірчі послуги" в електронному кабінеті.

Листування контролюючими органів з платниками податків, зазначеними в абзаці першому цього пункту, які подали заяву про бажання отримувати документи через електронний кабінет, здійснюється засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронні документообіг" та "Про електронні довірчі послуги" шляхом надіслання документа в електронний кабінет з одночасним надісланням платнику податків на його електронну адресу (адреси) інформації про вид документа, дату та час його надіслання в електронний кабінет.

Документ, надісланий контролюючим органом в електронний кабінет, вважається врученням платнику податків, якщо він сформованій з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронні документообіг" та "Про електронні довірчі послуги" в електронному кабінеті.

Документ, надісланий контролюючим органом в електронний кабінет, вважається врученням платнику податків, якщо він сформованій з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронні документообіг" та "Про електронні довірчі послуги" в електронному кабінеті.

Документ, надісланий контролюючим органом в електронний кабінет, вважається врученням платнику податків, якщо він сформованій з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронні документообіг" та "Про електронні довірчі послуги" в електронному кабінеті.

Документ, надісланий контролюючим органом в електронний кабінет, вважається врученням платнику податків, якщо він сформованій з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронні документообіг" та "Про електронні довірчі послуги" в електронному кабінеті.

Документ, надісланий контролюючим органом в електронний кабінет, вважається врученням платнику податків, якщо він сформованій з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронні документообіг" та "Про електронні довірчі послуги" в електронному кабінеті.

Документ, надісланий контролюючим органом в електронний кабінет, вважається врученням платнику податків, якщо він сформованій з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронні документообіг" та "Про електронні довірчі послуги" в електронному кабінеті.

Документ, надісланий контролюючим органом в електронний кабінет, вважається врученням платнику податків, якщо він сформованій з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронні документообіг" та "Про електронні довірчі послуги" в електронному кабінеті.

Документ, надісланий контролюючим органом в електронний кабінет, вважається врученням платнику податків, якщо він сформованій з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронні документообіг" та "Про електронні довірчі послуги" в електронному кабінеті.

Документ, надісланий контролюючим органом в електронний кабінет, вважається врученням платнику податків, якщо він сформованій з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та елект

"49.15. Податкова декларація вважається неподаною за умови порушення норм пунктів 48.3 і 48.4 статті 48, абзаців першого - третього пункту 49.4 статті 49 цього Кодексу та надання або надсилання контролюючим органом платників податків повідомлення про відмову у прийнятті його податкової декларації, зокрема засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронні довірчі послуги" для податкових декларацій, поданих у такий спосіб:

8) у пункті 49.18:

"49.18.6. календарному року для платників податку на прибуток (у тому числі платників частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку), для податкової декларації (у тому числі розрахунку частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку), яка розраховується нарощуючим підсумком за рік, - протягом 60 календарних днів, що настають за днем отримання контролюючим органом відповідного звернення платників податків, приймає одне із таких рішень";

"49.18.6. викласти в такій редакції:

"49.18.6. календарному року для платників податку на прибуток (у тому числі платників частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку), для податкової декларації (у тому числі розрахунку частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку), яка розраховується нарощуючим підсумком за рік, - протягом 60 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року);

доповнити підпунктами 49.18.7 і 49.18.8 такого змісту:

"49.18.7. календарному року для платників дивідендів на державну частку (у тому числі господарських товариств, корпоративні права яких частково належать державі, та господарських товариств, 50 і більше відсотків акцій (часток, пай) яких належать господарським товариствам, частка держави в яких становить 100 відсотків, які не прийняли рішення про нарахування дивідендів до 1 травня року, що настає за звітним) для розрахунку частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку - до 1 липня року, що настає за звітним;

"49.18.8. якщо платник податків ліквідується чи реорганізується (у тому числі до закінчення податкового (звітного) періоду), декларація з рентної плати, екологічного податку, місцевих податків і зборів може подаватися за податковий (звітний) період, на який припадає дата ліквідації чи реорганізації, до закінчення такого звітного періоду";

9) у пункті 49.19:

в абзаці першому слова "яка розраховується нарощуючим підсумком за рік" замінити словами "та розрахунку частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку, які розраховуються нарощуючим підсумком за рік";

доповнити підпунктами 49.18.7 і 49.18.8 такого змісту:

"Для платників частини чистого прибутку (доходу) податковими (звітними) періодами є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік. При цьому розрахунок частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку складається нарощуючим підсумком та подається до контролюючих органів разом з фінансовою звітністю у строки, передбачені пунктом 49.18.2 статті 49 цього Кодексу (крім платників, визначеніх підпунктом 49.18.7 пункту 49.18 статті 49 цього Кодексу).

Для платників дивідендів на державну частку (господарські товариства, корпоративні права яких частково належать державі, та господарські товариства, 50 і більше відсотків акцій (часток, пай) яких належать господарським товариствам, частка держави в яких становить 100 відсотків), податковими (звітними) періодами є календарний рік. При цьому розрахунок частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку складається та подається до контролюючих органів разом з фінансовою звітністю у строки, передбачені пунктом 49.18.2 статті 49 цього Кодексу.

Господарські товариства, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, та господарські товариства, 50 і більше відсотків акцій (часток, пай) яких знаходяться у статутних капіталах господарських товариств, частка держави в яких становить 100 відсотків, які не прийняли рішення про нарахування дивідендів до 1 травня року, що настає за звітним, подають один раз на рік до 1 липня року, що настає за звітним, розрахунок частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку, складений за підсумками року, що передує звітному".

У зв'язку з цим абзац другий вважати відповідно абзацом п'ятим:

25. У статті 50:

1) пункт 50.1 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

"У разі якщо показники оприлюдненої разом з аудиторським звітом річної фінансової звітності зазнали змін порівняно з показниками звіту про фінансовий стан (баланс) та звіту про прибутки та збитки та іншого сукупного доход (звіту про фінансові результати), що подаються разом з податковою декларацією згідно з абзацом другим пункту 46.2 статті 46 цього Кодексу, та ці зміни вплинули на показники раніше поданої річної податкової декларації з податку на прибуток підприємств за відповідний податковий (звітний) період, платник податку на прибуток, які відповідно до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" зобов'язани оприлюднювати річну фінансову звітність та річну консолідований фінансову звітність разом з аудиторським звітом, подають уточнюючий розрахунок до річної податкової декларації у строк не пізніше 10 червня року, наступного за звітним".

У зв'язку з цим абзац третій - шостий вважати відповідно абзацами четвертим - сьомим:

2) пункт 50.2 викласти в такій редакції:

"50.2. Платник податків під час проведення документальних планових та позапланових перевірок (з урахуванням термінів продовження, зупинки або перенесення термінів їх проведення) не має права подавати уточнюючі податкові декларації (розрахунки) до поданих ним раніше податкових декларацій з відповідного податку і збору за звітний (податковий) період, який перевіряється контролюючим органом.

Це правило не поширюється на випадки, встановлені абзацом третім пункту 50.1 статті 50 цього Кодексу";

3) доповнити пунктом 50.4 такого змісту:

"50.4. Якщо платник місцевих податків (у частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, плати за землю та єдиного податку на четвертої групи) після закінчення граничного строку, подання звітної декларації подає декларацію у зв'язку зі змінами об'єкта та/або бази оподаткування (на підставі даних, внесених до відповідних державних реєстрів), то штрафи не застосовуються".

26. У статті 52:

1) пункт 52.1:

абзац перший викласти в такій редакції:

"52.1. За зверненням платників податків у паперовій або електронній формі контролюючим органом, визначеній підпунктом 41.1.1 пункту 41 цього Кодексу, надає мі безплатно індивідуальні податкові консультації з питань практичного застосування окремих норм податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на такий контролюючий орган, протягом 25 календарних днів, що настають за днем отримання такого звернення даним контролюючим органом";

в абзаці другому слова "в письмовій формі" замінити словами "у паперовій або електронній формі";

абзац п'ятий і шостий викласти в такій редакції:

"значення, в чому полягає практична необхідність отримання податкової консультації (наведення фактічних обставин); підпис платника податків або кваліфікований електронний підпис";

в абзаці сьомому слово "підписання" виключити;

в абзаці восьмому слова "податкова консультація не надається, а надсилається відповідь" замінити словами "індивідуальна податкова консультація не надається, а надсилається відповідь за підписом керівника (заступника керівника або уповноваженої особи) у паперовій або електронній формі";

абзац дев'ятій викласти в такій редакції:

"Уповноважена особа центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, може прийняти рішення про пропоновану строку розгляду звернення на отримання індивідуальної податкової консультації понад 25-днівний строк, але не більше 15 календарних днів, та письмово повідомити про це платнику податків у паперовій або електронній формі до закінчення строку, визначеного абзацом цього пункту";

доповнити абзацом десятим такого змісту:

"На індивідуальну податкову консультацію або відповідь, що надається контролюючим органом в електронній формі, накладається електронний підпис уповноваженої посадової особи контролюючого органу з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронні довірчі послуги";

2) пункт 52.3 і 52.4 викласти в такій редакції:

"52.3. За вибором платника податків індивідуальна податкова консультація надається в усній, у паперовій або електронній формі. Індивідуальна податкова консультація, надана у паперовій або електронній формі, обов'язково повинна мати назву - індивідуальна податкова консультація, реєстраційний номер в єдиному реєстрі індивідуальних податкових консультацій, опис питань, що порушуються платником податків, з урахуванням фактічних обставин, зазначених у зверненні платника податків, за розглядом складений зверненням платника податків, з описом питань, що порушуються норм законодавства та висновком з питань практичного використання таких норм законодавства";

52.4. Індивідуальні податкові консультації надаються:

в усній формі - контролюючим органом, визначенім підпунктом 41.1.1 пункту 41 цього Кодексу, а також державними податковими іспекціями;

в паперовій та електронній формах - контролюючим органом, визначенім підпунктом 41.1.1 пункту 41 цього Кодексу, крім державних податкових іспекцій.

Індивідуальна податкова консультація, надана у паперовій або електронній формі, підлягає реєстрації в єдиному реєстрі індивідуальних податкових консультацій та розміщення на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, без зазначення найменування (прізвища, ім'я, по батькові) платника податків, коду згідно з СДРПОУ (реєстраційного номера облікової картки) та його податковою адресою.

Доступ до зазначених даних єдиного реєстру індивідуальних податкових консультацій та офіційного веб-сайту є безоглідним та вільним. Порядок ведення та форма єдиного реєстру індивідуальних податкових консультацій визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику";

3) у пункті 52.5:

абзац перший, другий і четвертий викласти в такій редакції:

"52.5. Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, зобов'язаний надіслати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, індивідуальну податкову консультацію протягом 15 календарних днів, що настають за днем отримання індивідуальної податкової консультації, для розгляду питання про внесення змін до звітності, що належить до державної фінансової політики";

4) у пункті 52.6:

абзац перший, другий і четвертий викласти в такій редакції:

"52.6. Територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, зобов'язаний надіслати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, індивідуальну податкову консультацію протягом 15 календарних днів, що настають за днем отримання індивідуальної податкової консультації, для розгляду питання про внесення змін до звітності, що належить до державної фінансової політики";

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, отримавши індивідуальну податкову консультацію від територіального органу (відокремленого підрозділу) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, протягом 15 календарних днів, що настають за днем отримання такої консультації, але не більше 40 календарних днів, що настають за днем отримання індивідуальної податкової консультації, для розгляду питання про внесення змін до звітності, що належить до державної фінансової політики, що реалізує державну податкову політику, та платника податків на порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу;

"про відмову у внесенні відомостей до єдиного реєстру індивідуальних податкових консультацій, з однаковим наданням платників податків від свого імені індивідуальної податкової консультації та внесенням відомостей про таку консультацію до зазначеного реєстру, про що повідомляє протягом одного робочого дня з моменту прийняття рішення територіального органу (відокремленого підрозділу) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та платника податків на порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу";

"доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"про відмову у внесенні відомостей до єдиного реєстру індивідуальних податкових консультацій у разі, якщо в єдиному реєстрі індивідуальних податкових консультацій уже міститься аналогічна індивідуальна податкова консультація, надана такому платнику податк

58.3. Податкове повідомлення-рішення надсилається (вручається) платнику податків у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу".

33. В абзаці другому пункту 59.3 статті 59 слова "грошового кодексу" замінити словами "податкового боргу".

34. У статті 63:

1) абзац другий пункту 63.2 після слів "відокремлених підрозділів" додовнити словами "у тому числі юридичних осіб - нерезидентів, які відкривають рахунки у банках України";

2) абзац другий пункту 63.3 викласти в такій редакції:

"Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, може приняти рішення про зміну основного та неосновного місяця обліку великого платника податків, у тому числі визначити, що облік такого платника податків здійснює територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, який здійснює супроводження великих платників податків, та його структурні підрозділи в разі спорення".

3) у пункті 63.13:

1) в абзаці першому слова "і митну" виключити, а після слів "фізичних осіб - підприємців" додовнити словами "та громадських формувань";

2) в абзаці дев'ятій викласти в такій редакції:

"відомості про надіслання відповідним контролюючим органом до Единого державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань у день взяття на облік у порядку, встановленому Міністерством юстиці України та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику, якій здійснює супроводження великих платників податків, та його структурні підрозділи в разі спорення".

4) додовнити пунктом 63.14 такого змісту:

"63.14. Для цілей цієї глави датою отримання документів (відомостей, заяв, запитів та інших документів) є:

1) для подання у паперовому вигляді - дата надходження до відповідного контролюючого органу;

2) для подання у електронному вигляді - час та дата надходження такого електронного документа, що зазначені в електронному повідомленні (квитанці), сформованому програмним забезпеченням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, у форматі, затвердженому в установленах законодавством порядку.

Якщо документ, поданий у електронному вигляді, надійшов пізніше 16 годин робочого (операційного) дня, датою його отримання вважається наступний після нього робочий (операційний) день".

35. У статті 64:

1) пункт 64.1 викласти в такій редакції:

"64.1. Взяття на облік за основним місцем обліку юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів як платників податків та зборів у контролюючих органах здійснюється на підставі відомостей з Единого державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань у день взяття на облік у порядку, встановленому Міністерством юстиці України та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику".

2) у пункті 64.2 слова "не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від них" замінити словами "у день отримання";

3) пункти 64.3 і 64.5 викласти в такій редакції:

"64.3. Взяття на облік юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів як платників податків та зборів у контролюючих органах згідно з пунктом 64.1 цієї статті підтверджується відомостями, оприлюдненими на порталі електронних сервісів відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань", у день отримання зазначених відомостей контролюючими органами.

Дані про взяття на облік юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів як платників податків і зборів у контролюючих органах передаються до Единого державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань у день взяття на облік юридичної осіб та/або відокремленого підрозділу юридичної осіб в порядку, встановленому Міністерством юстиці України та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику".

2) у пункті 64.2 слова "не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від них" замінити словами "у день отримання";

3) пункти 64.3 і 64.5 викласти в такій редакції:

"64.5. Нерезиденти (іноземні юридичні компанії, організації), які здійснюють в Україні діяльність через відокремлені підрозділи, у тому числі постійні представництва, або придавають нерухому майну або отримують майнові права на таке майно в Україні, або відкривають рахунки в банках України відповідно до статті 6 Закону України "Про платжні системи та перевики коштів в Україні", зобов'язані стати на облік у контролюючих органах.

Взяття на облік у контролюючому органі нерезидента здійснюється при настанні першої із подій, визначеній в абзаці першому цього пункту, не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від нерезидента відповідної заяви, яку він зобов'язаний подати:

у десятиденний строк після акредитації (реєстрації, легалізації) на території України відокремленого підрозділу - до контролюючого органу за місцезнаходженням відокремленого підрозділу;

до придбання нерухомого майна або отримання майнових прав на таке майно в Україні - до контролюючого органу за місцезнаходженням нерухомого майна;

до відкриття рахунку в Україні - до контролюючого органу за місцезнаходженням установи (відділення) банку або іншої фінансової установи, в яких відкривається рахунок.

До заяви додаються копії таких документів (з пред'явленням оригіналів):

витягу з відповідного бізнес-реєстру (торговельного, банківського або іншого реєстру, у якому фіксується факт державної реєстрації компанії, організації), виданого в країні реєстрації іноземної компанії, організації та легалізованого в установлений порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згада на обох язківістях яких надана Верховною Радою України, що супроводжується нотаріально засвідченням перекладом українською мовою;

документа, що підтверджує присвоєння ідентифікаційного (реєстраційного, облікового) номера (коду) нерезидента в країні його реєстрації, якщо у витягу з відповідного бізнес-реєстру не зазначені відомості про такий номер (код), що супроводжується нотаріально засвідченням перекладом українською мовою;

документа, яким підтверджуються повноваження представника нерезидента. У разі якщо такий документ виданий в країні реєстрації нерезидента, він повинен бути легалізований в установлений порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згада на обох язківістях яких надана Верховною Радою України, та супроводжується нотаріально засвідченням перекладом українською мовою;

документа про акредитацію (реєстрацію, легалізацію) відокремленого підрозділу іноземної компанії, організації на території України, якщо нерезидент здійснює в Україні діяльність через відокремлені підрозділи.

У разі акредитації (реєстрації, легалізації) на території України відокремленого підрозділу іноземної компанії, організації, у тому числі постійного представництва, однаково із взяттям на облік нерезидента здійснюється взяття на облік відокремленого підрозділу такого нерезидента.

У разі встановлення контролюючим органом за результатами податкового контролю ознак ведення нерезидентом господарської діяльності на території України, зазначені в абзаці третьому - п'ятому цього пункту, без взяття на податковий облік нерезидента, зокрема здійснення резидентом діяльності в інтересах нерезидента через відокремлені підрозділи, у тому числі, що має ознаки постійного представництва, контролюючим органом призначається перевірка такої діяльності. Порядок проведення перевірки для цілей цього пункту визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з урахуванням особливостей, визначених цим Кодексом.

Якщо перевіркою встановлено ведення нерезидентом діяльності через відокремлені підрозділи, у тому числі постійне представництво в Україні без взяття на податковий облік, контролюючим органом складається акт перевірки, який надсилається нерезиденту в порядку, визначеному пунктом 86.13 статті 86 цього Кодексу. На підставі акта перевірки контролюючим органом може бути прийнято рішення про взяття на облік великого платника податків, який здійснює супроводження великих платників податків, з початку податкового періоду (календарного року), на який сформовано Реестр, та за неосновним місцем обліку в такому центральному органу виконавчої влади або його структурних підрозділах, що наявних у межах населеного пункту за місцезнаходженням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, який здійснює супроводження великих платників податків, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням за переліком, визначенним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, або через які провадиться діяльність такого великого платника податків.

Порядок взяття на облік нерезидентів у контролюючих органах встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Порядок повідомлення нерезидентів про взяття на облік як платників податків встановлюється Кабінетом Міністрів України";

4) абзац п'ятій пункту 64.6 викласти;

5) у пункті 64.7:

абзац третій і четвертий викласти в такій редакції:

"Після включення платника податків до Реєстру великих платників податків та отримання повідомлення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, про таке включення платник податків зобов'язані стати на облік за основним місцем обліку в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, який здійснює супроводження великих платників податків, з початку податкового періоду (календарного року), на який сформовано Реестр, та за неосновним місцем обліку в такому центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, або його структурні підрозділи";

абзац п'ятій викласти;

абзац шостий викласти в такій редакції:

"У разі приняття рішення про переведення великого платника податків на облік у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, який здійснює супроводження великих платників податків, на облік як платників податків, відповідно до пункту 44.7 статті 44 цього Кодексу" викласти;

абзац шостий викласти;

абзац сімий викласти в такій редакції:

"58.3. Податкове повідомлення-рішення надсилається (вручається) платнику податків у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу".

33. В абзаці другому пункту 59.3 статті 59 слова "грошового кодексу" замінити словами "податкового боргу".

2) абзац другий пункту 63.3 викласти в такій редакції:

"Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, який здійснює супроводження територіальному органу центрального органу виконавчої влади, приймає рішення про зміну основного та неосновного місяця обліку таких великих платників податків та переведення їх на облік у територіальному органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, який здійснює супроводження великих платників податків, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням за переліком, визначенним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, або через які провадиться діяльність такого великого платника податків".

абзац п'ятій викласти;

абзац шостий викласти в такій редакції:

"На облік великих платників податків, які здійснюють супроводження великих платників податків, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням за переліком, визначенним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, який здійснює супроводження великих платників податків, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням за переліком, визначенним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, який здійснює супроводження великих платників податків, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням за переліком, визначенним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, який здійснює супроводження великих платників податків, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням за переліком, визначенним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, який здійснює супроводження великих платників податків, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням за переліком, визначенним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, який здійснює супроводження великих платників податків, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням за переліком, визначенним центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, який здійснює супроводження великих платників податків, об'єктів оподаткування або об'єкт

42 цього Кодексу. У зазначеных у цьому абзаці випадках контролюючим органом складається відповідний акт".

3) пункти 86.7 i 86.8 викласти в такій редакції:
"86.7. У разі незгоди платника податків або його представників з висновками перевірки чи фактами і даними, викладеними в акті (довідці) перевірки (крім документальної позапланової перевірки, проведеної у порядку, встановленому підпунктом 78.1.5 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу), вони мають право подати свої заперечення та додаткові документи і пояснення, зокрема, але не виключно, документи, що підтверджують відсутність вини, наявність пом'якшуючих обставин або обставин, що звільняють від фінансової відповідальності відповідно до цього Кодексу, до контролюючого органу, який проводив перевірку платника податків, протягом 10 робочих днів з дня, наступного за днем отримання акта (довідки).
Такі заперечення, додаткові документи і пояснення є невід'ємною частиною матеріалів перевірки.

86.7.1. Акти перевірки, заперечення до акта перевірки та/або додаткові документи і пояснення, у разі їх подання платником податків у визначеному цим пунктом порядку (далі - матеріали перевірки), розглядаються комісією такого контролюючого органу з питань розгляду заперечень та пояснень до актів перевірок (далі - комісія з питань розгляду заперечень), яка є постійно діючим колегіальним органом контролюючого органу. Склад комісії та порядок її роботи затверджуються наказом керівника контролюючого органу.

Розгляд матеріалів перевірки здійснюється комісією з питань розгляду заперечень контролюючого органу протягом 10 робочих днів, що настають за днем отримання заперечень до акта перевірки та/або додаткових документів і пояснень відповідно до цього пункту (днем завершення перевірки, проведеної у зв'язку з необхідністю зусіяння обставин, що не були досліджені під час перевірки та зазначені у запереченнях, додаткових документах та поясненнях), та платнику податків надсилається відповідь у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу.

86.7.2. У разі отримання від платника податків у визначеному цим пунктом порядку заперечень до акта перевірки та/або додаткових документів і пояснень, контролюючий орган зобов'язаний повідомити платника податків про місяц і час проведення розгляду матеріалів перевірки. Таке повідомлення надсилається платнику податків протягом двох робочих днів з дня отримання від нього заперечень та/або додаткових документів і пояснень, але не пізніше ніж за тридцять робочих днів з дня розгляду.

86.7.3. Платник податків має право брати участь у процесі розгляду матеріалів перевірки особисто або через свого представника. Безпосередньо під час розгляду матеріалів перевірки платник податку має право надавати письмові та/або усні пояснення з приводу предмета розгляду.

Відсутність платника податку або його представника, повідомленого в передбаченому цейю статтею порядку про час і місце розгляду матеріалів перевірки, не є перешкодою для розгляду матеріалів перевірки.

86.7.4. Під час розгляду матеріалів перевірки комісія з питань розгляду заперечень, чи вчинив платник податку, що якого було складено акт перевірки, порушення податкового, валютного та/або іншого законодавства, контролює за дотриманням якого покладено на контролюючі органи;

розглядає обставини вчинених правопорушень, які відображені в акті перевірки, а також встановлені при розгляді наданих платником податків відповідно до цього пункту письмових пояснень та їх документального підтвердження (зокрема щодо обставин, що стосуються під час правопорушення, та вжитків платником податків заходів щодо дотримання правил та норм законодавства, з посиланням на документи та інші фактичні дані, що підтверджують зазначені обставини);

досліджує питання наявності або відсутності обставин, що виключають вину вчинених правопорушень (крім правопорушень, відповідальність за які настає незалежно від наявності вини), пом'якшують або звільняють від відповідальності;

досліджує питання щодо необхідності проведення перевірки у порядку, встановленому підпунктом 78.1.5 пункту 78 цього Кодексу;

визначає розмір грошових зобов'язань та/або суму зменшення бюджетного відшкодування та/або зменшення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або від'ємного значення суми податку на доходи вартисті, та/або суму зменшення податку на доходи фізичних осіб, задекларованого до повернення з бюджету, зокрема при використанні права на податкову знижку, та/або заниження чи завищення суми податкового кредиту, заявленої у податковій декларації з податку на додану вартисті, а також необхідність надсилення (вручення) платнику податків відповідного податкового повідомлення-рішення у випадках, передбачених цим Кодексом.

При розгляді матеріалів перевірки контролюючим органом досліджуються всі наявні фактичні дані, що стосуються предмета розгляду, у тому числі документи, надані платником податків або витребувани у нього, письмові та усні пояснення платника податку, інші фактичні дані, що наявні або доступні контролюючому органу.

За результатами розгляду матеріалів перевірки комісія з питань розгляду заперечень приймає висновок, що є невід'ємною частиною матеріалів перевірки.

У разі встановлення необхідності проведення позапланової перевірки у порядку, встановленому підпунктом 78.1.5 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу, висновок за результатами розгляду матеріалів перевірки приймається комісією з питань розгляду заперечень після проведення такої перевірки з урахуванням її результатів.

У разі незгоди платника податків або його представників з висновками перевірки чи фактами і даними, викладеними в акті (довідці) перевірки, проведеної на підставі підпункту 78.1.5 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу у зв'язку з розглядом наданих у порядку, визначеному цим пунктом, заперечень до акта (довідки) перевірки, або розгляду скарги на прийняті контролюючим органом податкові повідомлення-рішення, вони мають право подати свої заперечення до контролюючого органу, який проводив таку перевірку, протягом п'яти робочих днів з дня, наступного за днем отримання акта (довідки). Розгляд таких заперечень окремо не здійснюється. Такі заперечення долучаються до матеріалів перевірки або матеріалів щодо розгляду скарги, а наведені в них факти та дані враховуються контролюючим органом при формуванні у передбаченому цим підпунктом порядку висновку за результатами розгляду матеріалів перевірки або під час розгляду скарги на прийняті податкові повідомлення-рішення у порядку, встановленому статтею 56 цього Кодексу.

86.7.5. Податкове повідомлення-рішення приймається керівником (його заступником або уповноваженою особою) контролюючим органу на підставі висновку комісії контролюючого органу з питань розгляду заперечень протягом п'яти робочих днів, наступних за днем прийняття такого висновку комісією і надання (надслання) письмової відповіді платнику податків, у порядку, визначеному підпунктом 86.7.1 цього пункту.

Контролюючим та іншим державним органам забороняється використовувати акт перевірки як підставу для висновків стосовно взаємовідносин платника податків з його контрагентами, якщо за результатами складання акта перевірки податкове повідомлення-рішення не надслано (не вручене) платнику податків або вважається відліканим органом при формуванні у передбаченому цим підпунктом порядку висновку за результатами розгляду матеріалів перевірки або під час розгляду скарги на прийняті податкові повідомлення-рішення у порядку, встановленому статтею 56 цього Кодексу.

86.7.5. Податкове повідомлення-рішення приймається керівником (його заступником або уповноваженою особою) контролюючим органу на підставі висновку комісії контролюючого органу з питань розгляду заперечень протягом п'яти робочих днів, наступних за днем прийняття такого висновку комісією і надання (надслання) письмової відповіді платнику податків, у порядку, визначеному підпунктом 86.7.1 цього пункту.

4) дополнити пунктом 86.13 такого змісту:

"86.13. Акт (довідка) за результатами перевірки діяльності нерезидентів через відокремлені підрозділи, у тому числі постійне представництво в Україні без взяття на облік у контролюючому органі, надсилається нерезиденту в порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу, або надається уповноваженому представнику нерезидента чи надсилається до компетентного органу держави, резидентом якої є нерезидент. У разі отримання від нерезидента письмових заперечень на акт (довідку) такі заперечення розглядаються у порядку, визначеному цим Кодексом".

52. Пункт 87.10 статті 87 викласти в такій редакції:

"87.10. З моменту внесення судом ухвали про порушення провадження у справі про банкрутство платника податків порядок погашення грошових зобов'язань, які включені до конкурсних кредиторських вимог контролюючими органами до такого боржника, визначається згідно з Кодексом України з процедурою банкрутства без застосування норм цього Кодексу".

53. У пункті 93.1 статті 93:

1) підпункт 93.1.1 після слів "половного погашення суми податкового боргу" додовінти словами "та/або розстрочених (відстрочених) грошових зобов'язань та процентів за користування розстроченим (відстроченим)";

2) підпункт 93.1.4 викласти в такій редакції:

"93.1.4. отримання платником податків внаслідок проведення процедури адміністративного або судового оскарження або в інших випадках, передбачених статтею 55 цього Кодексу, рішення відповідного органу про визнання проправдивими та/або скасування рішення після прийняття рішень щодо нарахування суми грошового зобов'язання";

3) дополнити підпунктом 93.1.6 такого змісту:

"93.1.6. отримання платником податків згоди контролюючого органу на відмежування майна, що перебуває у податковій заставі, відповідно до статті 92 цього Кодексу".

54. Пункт 94.2 статті 94 доповнити підпунктом 94.2.9 такого змісту:

"94.2.9. нерезидент розпочинає та/або здійснює господарську діяльність через постійне представництво на території України без взяття на податковий облік, що підтверджується актом перевірки".

55. У статті 95:

1) у пункті 95.2 цифри "60" замінити цифрами "30";

2) у пункті 95.5:

абзац перший викласти в такій редакції:

"95.5. Виличені відповідно до цієї статті готівкові кошти вносяться посадовою особою контролюючого органу до банку в день їх стягнення для перерахунку до відповідного бюджету чи державного цільового фонду в рахунок погашення податкового боргу платника податків, а у разі погашення податкового боргу з податку на додану вартисті за задекларованими сплати податковими зобов'язаннями за періоди, починаючи з 1 липня 2015

року, визначеними платником податків у податковій декларації з податку на додану вартисті або уточнюючу розрахунку, такі кошти вносяться на рахунок платника в системі електронного адміністрування податку на додану вартисті. У разі неможливості внесення зазначених коштів протягом того самого дня їх необхідно внести в банк наступного робочого дня. Забезпечення збереження зазначених коштів до моменту їх внесення в банк здійснюється відповідним контролюючим органом".

в абаці другому слова "грошового зобов'язання та/або пені, визначених платником податків у податковій декларації або уточнюючу розрахунку, що подається" замінити словами "грошових зобов'язань та/або пені, визначених платником податків у податкових деклараціях або уточнюючих розрахунках, що подаються";

3) у пункті 95.12 цифри "100" замінити словами "одного місяця".

56. У підпункти 98.1.1 пункту 98.1 статті 98 слово "Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України" замінити словами "Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань".

57. В абаці другому пункту 100.9 статті 100 цифру та слово "1 мільйон" замінити цифрами та словом "10 мільйонів".

58. У пункти 101.2 статті 101:

1) підпункти 101.2.3 i 101.2.5 викласти в такій редакції:

"101.2.3. податковий борг платника податків, у тому числі податкового агента, стосовно якого минув строк давності, встановлений пунктом 102.4 статті 102 цього Кодексу".

"101.2.5. податковий борг платника податків, що якого до Державного реєстру внесено запис про його припинення на підставі рішення суду";

2) дополнити підпунктом 101.2.6 такого змісту:

"101.2.6. податковий борг банку, що якого наявне рішення Фонду гарантування вкладів фізичних осіб про затвердження звіту про завершення ліквідації банку або рішення Національного банку України про затвердження ліквідаційного балансу, ухвалення остаточного звіту ліквідатора і завершення ліквідаційної процедури".

59. У статті 102:

1) пункт 102.1 викласти в такій редакції:

"102.1. Контролюючий орган, крім випадків, визначених

пунктом 102.2 цієї статті, має право провести перевірку та самостійно визначити суму грошових зобов'язань платника податків. У випадках, визначених цим Кодексом, не пізніше закінчення 1095 днів (2555 дня - у разі проведення перевірки оператора відповідно до статей 39 i 39' цього Кодексу) та/або перевірки податкових зобов'язань платників агентів щодо податку на доходи фізичних осіб, військового збору при виплаті заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) фізичним осіб у зв'язку з трудовими відносинами), що настає за останнім днем граничного строку подання податкової декларації, звіту про використання доходів фізичного осіб, військового збору, винагороди та інші види заробітної плати, що подаються ві

нарахування якої була визнана в межах домовленостей між компетентними органами.

108.6.3. При проведенні процедури взаємного узгодження платник податків зобов'язаний:

підтримувати актуальність інформації, матеріалів та документів, наданих компетентним органам для проведення процедури взаємного узгодження; інформувати про будь-які зміни у фактах чи обставинах, які зумовили виникнення підстав для проведення процедури взаємного узгодження.

108.6.4. Процедура взаємного узгодження не може проводитися одночасно з оскарженням в адміністративному або судовому порядку щодо такого самого рішення контролюючого органу.

Рішення контролюючого органу не може бути оскаржене в адміністративному порядку після досягнення домовленостей за результатами його розгляду за процедурою взаємного узгодження.

Якщо платник податку не згоден з результатами домовленостей, досягнутих між компетентними органами за процедурою взаємного узгодження, він має право оскаржити рішення контролюючого органу в судовому порядку відповідно до пункту 56.18 статті 56 цього Кодексу".

62. У статті 109:

1) пункт 109.1 викалсти в такій редакції:

"109.1. Податковим правопорушенням є протиправне, винне (у випадках, прямо передбачених цим Кодексом) діяння (дія чи бездіяльність) платника податку (в тому числі осіб, прирівнених до нього), контролюючих органів та/або іх посадових (службових) осіб, інших суб'єктів у випадках, прямо передбачених цим Кодексом.

Діяння вважаються вчиненими умисно, якщо існують доведені контролюючими органами обставини, які свідчать, що платник податків удавано, цілеспрямовано створював умови, які не можуть мати іншої мети, крім як невиконання або неналежне виконання вимог, установлених цим Кодексом та іншими законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи";

2) доповнити пунктами 109.3 і 109.4 такого змісту:

"109.3. У випадках, визначених пунктом 119.3 статті 119, пунктами 123.2 - 123.5 статті 123, пунктами 124.2, 124.3 статті 124, пунктами 125.2 - 125.4 статті 125" цього Кодексу, необхідною умовою притягнення особи до фінансової відповідальності за вчинення податкового правопорушення є встановлення контролюючими органами вини особи.

109.4. Контролюючі органи несуть відповідальність за вчинення податкових правопорушень незалежно від наявності вини".

63. Статтю 110 викалсти в такій редакції:

"Стаття 110. Суб'єкти, які притягаються до відповідальності за вчинення податкових правопорушень

110.1. Платники податків, податкові агенти, а також інші суб'єкти у випадках, прямо передбачених цим Кодексом, несуть фінансову відповідальність за вчинення податкових правопорушень.

110.2. Фізична особа - платник податку несе фінансову відповідальність за умови наявності на момент вчинення податкового правопорушення повної цивільної дієздатності.

110.3. Контролюючі органи несуть відповідальність у вигляді відшкодування школи осіб, стосовно якої було вчинено податкове правопорушення, відповідно до положень статті 114 цього Кодексу. Контролюючі органи несуть відповідальність за вчинення податкових правопорушень посадовими (службовими) особами таких контролюючих органів.

110.4. Законні представники платників податків - фізичних осіб згідно зі статтею 242 Цивільного кодексу України у разі невиконання обов'язків, визначених цим Кодексом, несуть фінансову відповідальність, встановлену для платників податків.

110.5. Юридична особа - платник податку несе фінансову відповідальність за вчинення податкових правопорушень її відокремленими підрозділами".

64. У статті 111:

1) називи викалсти в такій редакції:

"Стаття 111. Відповідальність за порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи";

2) у пункти 111.2:

абзац перший викалсти в такій редакції:

"111.2. Фінансова відповідальність за порушення законів з питань оподаткування та іншого законодавства встановлюється та застосовується згідно з цим Кодексом та іншими законами. Фінансова відповідальність, що встановлюється згідно з цим Кодексом, застосовується у вигляді шрафних (фінансових) санкцій (шрафів);

доповнити абзацом другим такого змісту:

"111.3. Притягнення фізичної особи юридичної особи до фінансової відповідальності за податкове правопорушення не звільняє фізичну особу чи посадових (службових) осіб юридичної особи у передбачених законом випадках від юридичної відповідальності інших видів.

111.4. Особа вважається такою, що вчинила правопорушення повторно, якщо вона була притягнута до відповідальності у встановленому цим Кодексом порядку.

111.5. Триваюче правопорушення - безперервне невиконання норм цього Кодексу платником податків, який вчинив певні дії чи допустив бездіяльність і не вчиняв подальших дій для його усунення до моменту виявлення такого правопорушення контролюючим органом".

65. Статтю 112 викалсти в такій редакції:

"Стаття 112. Загальні умови притягнення до фінансової відповідальності за вчинення податкових правопорушень та порушення іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи

112.1. Особа може бути притягнута до фінансової відповідальності за вчинення податкового правопорушення за умови наявності в її діянні (дії або бездіяльністі) вини, крім випадків, передбачених цим Кодексом.

112.2. Особа вважається винною у вчиненні правопорушення, якщо буде встановлено, що вона мала можливість для дотримання правил та норм, за порушення яких цим Кодексом передбачена відповідальність, проте не вийшла достатніх заходів щодо їх дотримання.

Вхід платником податків заходів щодо дотримання правил та норм податкового законодавства вважаються достатніми, якщо контролюючий орган не доведе, що, вчиняючи певні дії чи допускаючи бездіяльність, за які передбачена відповідальність, платник податків діяв нерозумно, недобросовісно та без належної обачності.

112.3. Особа не може бути притягнута до фінансової відповідальності за вчинення податкового правопорушення інакше, як на підставах і в порядку, передбачених цим Кодексом.

112.4. Особа не може бути притягнута до відповідальності одного виду за вчинення одного і того самого податкового правопорушення.

112.5. Підставою для притягнення особи до фінансової відповідальності за вчинення податкового правопорушення та стягнення штрафу є підставове повідомлення-рішення, що відповідає вимогам, визначенним пунктом 58.1 статті 58 цього Кодексу.

112.6. Притягнення або звільнення особи від фінансової відповідальності за вчинення податкового правопорушення не звільняє її від виконання податкового обов'язку.

112.7. У разі якщо контролюючий орган не доведе, що платник податків мав можливість для дотримання правил та норм, за порушення яких цим Кодексом передбачена відповідальність, проте не вжив достатніх заходів щодо їх дотримання, платник податків не може бути притягнути до відповідальності за таке порушення. Положення цього пункту застосовуються виключно в разі, якщо умовою притягнення до фінансової відповідальності за податкове правопорушення є наявність вини платника податків.

Порядок доведення обставин, за яких особа може бути притягнута до фінансової відповідальності за вчинене податкове правопорушення, в межах судового провадження визначається процесуальним законодавством.

Усі сумніви щодо наявності обставин, за яких особа може бути притягнута до відповідальності за порушення податкового законодавства та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючий орган, трактуються на користь такої особи.

112.8. Обставинами, що звільняють від фінансової відповідальності за вчинене податкове правопорушення та порушення іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючий орган, є:

112.8.1. сплив строків давності застосування штрафів за вчинення податкового правопорушення;

112.8.2. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) особою, яка діяла у відповідності до індивідуальної податкової консультації, наданої такому платнику податків у паперовій або електронній формі, за умови, що така консультація зареєстрована в єдиному реєстрі індивідуальних податкових консультацій, або до узагальнюючої податкової консультації та/або до висновку об єдинаної палати, Великої Палати Верховного Суду щодо застосування норми права, від якого в подальшому було відступлено;

112.8.3. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) особою, яка діяла у відповідності до правових висновків Верховного Суду, викладених у рішенні за результатами розгляду зразкової справи, які в подальшому було змінено за наслідками перегляду Великої Палатою Верховного Суду;

112.8.4. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) внаслідок незаконних рішень, дій або бездіяльності контролюючих органів;

112.8.5. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної системи, еквайра (щодо податкових правопорушен, передбачених статтями 124 і 125 цього Кодексу);

112.8.6. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини оператора поштової зв'язку, інформація про якого міститься в Єдиному державному реєстрі операторів поштового зв'язку, за умови виконання обов'язку, визначеного абзацом другим пункту 49.6 статті 49 цього Кодексу;

112.8.7. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) внаслідок незаконних рішень, дій або бездіяльності контролюючих органів;

112.8.8. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної системи, еквайра (щодо податкових правопорушен, передбачених статтями 124 і 125 цього Кодексу);

112.8.9. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) внаслідок незаконних рішень, дій або бездіяльності контролюючих органів;

112.8.10. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної системи, еквайра (щодо податкових правопорушен, передбачених статтями 124 і 125 цього Кодексу);

112.8.11. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної системи, еквайра (щодо податкових правопорушен, передбачених статтями 124 і 125 цього Кодексу);

112.8.12. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної системи, еквайра (щодо податкових правопорушен, передбачених статтями 124 і 125 цього Кодексу);

112.8.13. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної системи, еквайра (щодо податкових правопорушен, передбачених статтями 124 і 125 цього Кодексу);

112.8.14. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної системи, еквайра (щодо податкових правопорушен, передбачених статтями 124 і 125 цього Кодексу);

112.8.15. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної системи, еквайра (щодо податкових правопорушен, передбачених статтями 124 і 125 цього Кодексу);

112.8.16. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної системи, еквайра (щодо податкових правопорушен, передбачених статтями 124 і 125 цього Кодексу);

112.8.17. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної системи, еквайра (щодо податкових правопорушен, передбачених статтями 124 і 125 цього Кодексу);

112.8.18. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної системи, еквайра (щодо податкових правопорушен, передбачених статтями 124 і 125 цього Кодексу);

112.8.19. вчинення діяння (дії або бездіяльністі) з вини банку, органу, що здійснює казначеїське обслуговування бюджетних коштів, установи - учасника платіжної

П'ЯТНИЦЯ, 22 ТРАВНЯ 2020

ГОЛОС УКРАЇНИ № 84 (7341)

"131.4. Нараховані суми пені на користь платника податку виглашуються йому в порядку, передбаченому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику".

84. У статті 133:

1) у пункті 133.1: підпункт 133.1.1 доповнити абзасами другим і третім такого змісту:

"Суб'єкти господарювання юридичні особи, що обрали спрощену систему оподаткування, є платниками податку при виплаті доходів (прибутків) нерезиденту із джерелом їх походження з України в порядку, визначеному пунктом 141.4 статті 141 цього Кодексу. При цьому платники єдиного податку четвертої групи не є платниками податку при виплаті доходів, визначеними абзасами четвертим шостим підпункту 14.1.49 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу.

Суб'єкти господарювання юридичні особи, що обрали спрощену систему оподаткування, є платниками податку при отриманні скоригованого прибутку контролюваної іноземної компанії, що оподатковується в порядку, визначеному статтею 39² та цим розділом".

доповнити підпунктами 133.1.4 та 133.1.5 такого змісту:

"133.1.4. фізичні особи підприємці, у тому числі такі, що обрали спрощену систему оподаткування, та фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, щодо виглашених нерезиденту доходів (прибутків) із джерелом їх походження з України, що оподатковуються в порядку, визначеному пунктом 141.4 статті 141 цього Кодексу;

133.1.5. юридичні особи, що утворені відповідно до законодавства інших країн (іноземні компанії) та мають місце ефективного управління на території України.

Місцем ефективного управління вважається Україна, якщо дотримується одна або декілька з таких умов щодо іноземної компанії чи її виду діяльності:

а) проведення зборів виконавчого органу іноземної компанії регулярніше в Україні, ніж у будь-якій іншій країні;

б) прийняття управлінських рішень і здійснення іншої поточнотої (оперативної) діяльності іноземної компанії її посадовими особами переважно здійснюється з України;

в) фактичне управління діяльністю іноземної компанії переважно здійснюється з України, незалежно від наявності в осіб, які здійснюють таке управління, формальних (юридичних) повноважень для такого управління.

У разі якщо іноземна компанія може бути визнана такою, що має місце ефективного управління в іншій іноземній державі, місцем управління такої іноземної компанії визначається Україна, якщо в Україні виконується хоча б одна з таких умов:

управління банківськими рахунками іноземної компанії;

ведення бухгалтерського або управлінського обліку іноземної компанії;

іноземна компанія має право самостійно визнати себе податковим резидентом України з 1 січня календарного року, в якому відповідну заяву заформою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, подано до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

У разі якщо іноземною компанією буде подана заява про визнання податковим резидентом України в період з 1 до 31 грудня календарного року, першим податковим (звітним) періодом буде рік, наступний за роком, в якому була подана заява.

Іноземна компанія має право відмовитися від статусу податкового резидента України на підставі відповідної заяви до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, за формулою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та за результатами відповідної перевірки контролюючого органу. Відома іноземною компанією від податкового резидентства привіррюється до ліквідації юридичної особи.

Оподаткування доходу, що виглашуються у зв'язку з відмовою іноземної компанії від податкового резидентства, здійснюється на рівні акціонерів або інших осіб, які мають право на отримання такого доходу.

Порядок взяття на облік та зняття з обліку іноземної компанії, а також порядок проведення перевірки контролюючого органу у зв'язку з відмовою іноземною компанією від податкового резидентства становлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Іноземна компанія, що отримала статус платника податку - резидента, не визнається контролюваною іноземною компанією.

Юридична особа, визнана нерезидентом України відповідно до міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування, автоматично визнається платником податку "нерезидентом".

2) підпункт 133.2.2 пункту 133.2 викласти в такій редакції:

"133.2.2. нерезиденти, які здійснюють господарську діяльність на території України через постійне представництво та/або отримують доходи із джерелом походження з України, та інші нерезиденти, на яких покладено обов'язок сплачувати податок у порядку, встановленому цим розділом";

3) абзац четвертий підпункту 133.4.1 пункту 133.4 доповнити словами "та життєво-будівельні кооперації";

4) пункт 133.5 доповнити словами і цифрами "крім вигадків, передбачених абзасами другим та третьим підпункту 133.1.1 та підпункту 133.1.4 пункту 133.1 цієї статті".

85. У пункті 134.1 статті 134:

1) у підпункті 134.1.1: слова "звітний (податковий) період" замінити словами "звітний період";

2) у підпункті 134.1.2: слова "двацять мільйонів гривень" у всіх відмінках замінити словами "сорок мільйонів гривень" відповідним відмінком;

3) доповнити підпунктами 134.1.6 та 134.1.7 такого змісту:

"134.1.6. дохід, отриманий від зазоринних ігор з використанням гральних автоматів, що підлягає оподаткуванню згідно з пунктом 141.5 статті 141 цього Кодексу;

134.1.7. скоригований прибуток контролюваної іноземної компанії, визначенний відповідно до статті 392 цього Кодексу.

Такий об'єкт оподаткування визначається окремо від об'єктів оподаткування, визначених підпунктами 134.1.1 134.1.6 з цього пункту.

У разі наявності декількох контролюваних іноземних компаній об'єкт оподаткування визначається окремо по кожній такій компанії".

86. У статті 136:

1) у підпункті 136.3 цифри і слово "0, 4, 6, 12, 15, 16" замінити цифрами і словом "0, 4, 5, 6, 12, 15, 18 i 20";

2) у підпункті 136.6 слово і цифри "пункту 47" замінити словом і цифрами "пункту 48";

3) доповнити пунктом 136.7 такого змісту:

"136.7. До об'єкта оподаткування, визначеного підпунктом 134.1.7 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, застосовується базова (основна) ставка податку".

87. У статті 137:

1) у підпункті 137.4.1 пункту 137.4 слова і цифри "визначені статтею 209 цього Кодексу" вилучити;

2) у пункті 137.5:

у підпункті "в" слова "звітний (податковий) період" замінити словами "звітний період", а цифри і слово "20 мільйонів" цифрами і словом "40 мільйонів";

доповнити підпунктами "г" "д" такого змісту:

"г) фізичних осіб - підприємців, у тому числі таких, які обрали спрощену систему оподаткування, та фізичних осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, щодо виглашених нерезиденту доходів (прибутків) із джерелом їх походження з України, що оподатковуються в порядку, визначеному пунктом 141.4 статті 141 цього Кодексу;

д) суб'єктів господарювання юридичних осіб, які обрали спрощену систему оподаткування, щодо отриманого скоригованого прибутку контролюваної іноземної компанії, що оподатковується в порядку, визначеному статтею 392 та цим розділом";

3) доповнити пунктом 137.9 такого змісту:

"137.9. Сума податку на прибуток підприємств, що підлягає сплаті до бюджету контролюючою особою із прибутку контролюваної іноземної компанії, зменшується на суму корпоративного податку або аналогічного податку, що стягується згідно із законодавством іноземних держав, фактично сплачуваних у джерелом виплати із суми доходу, отриманого контролюваною іноземною компанією. Сума, на яку може бути зменшений податок на прибуток підприємства, визначається як загальна сума податку, що фактично сплачена контролюваною іноземною компанією за результатами відповідного податкового (звітного) періоду, пропорційна частці контролюючої особи в такій контролюваній іноземній компанії, відображеній у звіті про контролюваній іноземній компанії.

Сума зменшення податку на прибуток підприємств не може перевищувати суму податкового зобов'язання юридичної особи щодо прибутку такої контролюваної іноземної компанії".

88. У статті 138:

1) в абзацах другому п'ятому пункту 138.1 і абзацах другому, шостому пункту 138.2 слова "основних засобів або" замінити словами "основних засобів та/або";

2) у пункті 138.3:

в абзаці першому слова "основних засобів або нематеріальних активів", а слова "крайм" "виробничого" методу" вилучити;

доповнити абзасом третім такого змісту:

"Амортизація не нараховується за період невикористання (експлуатації) основних засобів у господарській діяльності у зв'язку з їх модернізацією, реконструкцією, добудовою, дообладнанням та консервацією",

підпункт 138.3.2 доповнити абзасом шостим такого змісту:

"Для цілей розрахунку різниці, на яку збільшується фінансовий результат

до оподаткування відповідно до пункту 140.2 статті 140 цього Кодексу,

платник податків зобов'язани вести окремий облік процентів, що були капіталізовані (підлягали включеню до собівартості необоротного активу)

відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності";

у підпункті 138.3.3:

в абзаці п'ятому слова "основних засобів або нематеріальних активів", а слова "крайм" "виробничого" методу" вилучити;

доповнити абзасом третім такого змісту:

"Амортизація не нараховується за період невикористання (експлуатації)

основних засобів у господарській діяльності у зв'язку з їх модернізацією, реконструкцією, добудовою, дообладнанням та консервацією",

підпункт 138.3.4 доповнити абзасом шостим такого змісту:

"Для цілей розрахунку різниці, на яку збільшується фінансовий результат

до оподаткування відповідно до пункту 140.2 статті 140 цього Кодексу,

платник податків зобов'язани вести окремий облік процентів, що були капіталізовані (підлягали включеню до собівартості необоротного активу)

відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності";

у підпункті 138.3.5:

в абзаці п'ятому після слова "активів" доповнити словами "(крім випадку

застосуванням виробничого методу нарахування амортизації)",

словами і цифри "перевищує 6000 гривень" замінити словами і цифрами "перевищує 20000 гривень".

89. Пункт 139.2 статті 139 викласти в такій редакції:

"139.2. Резерв сумінів боргів або резерв очікуваних кредитних збитків (зменшення корисності активів).

139.2.1. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

на суму витрат на формування резерву сумінів боргів або резерв очікуваних кредитних збитків (зменшення корисності активів) відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму витрат від списання дебіторської заборгованості понад суму резерву сумінів боргів або понад резерв очікуваних кредитних збитків (зменшення корис

П'ЯТНИЦЯ, 22 ТРАВНЯ 2020

ГОЛОС УКРАЇНИ № 84 (7341)

1) у пункті 173.2:
в абзаці другому слова "двох та більше об'єктів" замінити словами "другого об'єкта";
доповнити абзацом такого змісту:

"Дохід, отриманий платником податку від продажу (обміну) протягом звітного (податкового) року третього та наступних об'єктів рухомого майна у вигляді легкового автомобіля та/або мотоцикла, та/або мопеда або іншого транспортного засобу, підлягає оподаткуванню за ставкою, визначену пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу".

2) в абзаці першому пункту 173.3 слова "фізична особа - підприємець" замінити словами "самозайната особа".

101. В абзаці другому пункту 174.6 статті 174 слова "фізичною особою - підприємцем" замінити словами "самозайненою особою".

102. У статті 177:

1) у пункті 177.4.3 викласти в такій редакції:

"177.4.3. суми податків, зборів, пов'язаних з проведенням господарської діяльності такої фізичної особи - підприємця (крім податку на додану вартість для фізичної особи - підприємця, зареєстрованого як платник податку на додану вартість, та акцизного податку, податку на доходи фізичних осіб з доходу від господарської діяльності, податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, з об'єктів житлової нерухомості); суми єдиного внеску на загальнобюджетні засоби державної соціальної страхування у розмірах і порядку, встановлених законом; платежі, сплачені за одержання ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності фізичною особою - підприємцем, одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, пов'язаних з господарською діяльністю фізичної особи - підприємця".

в абзаці четвертому підпункту 177.4.5 слова "подвійного призначення" виключити, а слова "циєю статтєю" замінити словами "абзацами восьмим - десятим підпункту 177.4.6 цього пункту";

у підпункті 177.4.6:

абзац третій доповнити словами "реконструкцію, модернізацію та інші види поліпшення основних засобів (крім поточного ремонту)",

абзац п'ятий викласти в такій редакції "проведення поточного ремонту", в абаці сьомому слова "подвійного призначення" виключити;

2) підпункт 177.5.2 пункту 177.5 викласти в такій редакції:

"177.5.2. Фізичні особи - підприємці, які зареєстровані протягом року в установленому законом порядку, або переходять на спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, або переїхали із спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, подають податкову декларацію за результатами звітного року, в якому розглянута така діяльність або відбувається переход із (перехід із) спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності. Платники податку розраховують та сплачують авансові платежі у строки, визначені підпунктом 177.5.1 пункту 177.5 цієї статті, що настануть у звітному податковому році";

3) в абаці другому пункту 177.10 слова "податкову і митну" замінити словом "фінансово".

4) в абаці другому пункту 177.11 слова "протягом 30 календарних днів з дня проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності" замінити словами "у строки, встановлені цим Кодексом для місячного податкового періоду";

5) доповнити пунктом 177.13 такого змісту:

"177.13. Фізична особа - підприємець, який здійснює на користь нерезидента - юридичної особи або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва на території України) будь-які виплати з доходів із джерелом їх походження з України, здійснює нарахування та сплату податку на прибуток підприємств із доходів (прибутків) нерезидентів у порядку, розмірі та строки, встановлені розділом III цього Кодексу".

103. У статті 178:

1) пункт 178.3 доповнити абзацом третім такого змісту:

"Для приватних виконавців оподатковуваним доходом вважається сукупний чистий дохід, тобто різниця між доходом, що складається із сум винагороди, отриманої відповідно до Закону України "Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів", і документально підтвердженими витратами, необхідними для провадження незалежної професійної діяльності";

2) пункт 178.4 викласти в такій редакції:

"178.4. Фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, а також іноземці та особи без громадянства, які стали на облік у контролюючих органах як самозайняті особи та є резидентами, подають податкову декларацію за результатами звітного року відповідно до цього розділу у порядку з доходами від провадження незалежної професійної діяльності мають зазначити інші доходи з джерел їх походження з України та іноземні доходи";

3) в абаці другому пункту 178.6 слова "податкову і митну" замінити словом "фінансово";

4) доповнити пунктом 178.8 такого змісту:

"178.8. Фізична особа, яка провадить незалежну професійну діяльність та здійснює на користь нерезидента - юридичної особи або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва на території України) будь-які виплати з доходів із джерелом їх походження з України, здійснює нарахування та сплату податку на прибуток підприємств із доходів (прибутків) нерезидентів у порядку, розмірі та строки, встановлені розділом III цього Кодексу".

104. У статті 179:

1) абаці четвертій пункту 179.2 викласти в такій редакції:

"від оператора продажу (обміну) майна, дарування, дохід від яких відповідно до цього розділу не оплатовується, оплатовується за нульовою ставкою та/або з яких при нотаріальному посвідченні договорів, за якими були сплачені податок відповідно до цього розділу";

2) у пункти 179.11 слова "Про засади запобігання і протидії корупції" замінити словами "Про запобігання корупції".

105. У статті 183:

1) у пункти 183.3 цифри "20" замінити цифрами "10";

2) в абаці другому пункту 183.4 цифри "15" замінити цифрами "10", а слово "кварталу" - словом "місяця";

3) в абаці другому пункту 183.5 слово "кварталу" замінити словом "місяця";

4) у пункти 183.7:

абзац перший викласти в такій редакції:

"183.7. Заява про реєстрацію особи як платника податку подається до контролюючого органу засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронні довірчі послуги",

абзац другий викласти в такій редакції:

"Суб'єкти господарювання (новостворені) можуть заявити про своє бажання добровільно зареєструватися як платник податку під час державної реєстрації створення юридичної особи або державної реєстрації фізичної особи - підприємця. Відповідна заява або відомості передаються до контролюючого органу в порядку, встановленому Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань",

доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"Щодо таких заяв або відомостей перевідбору триденного строку їх розгляду контролюючими органами розпочинається з дати їх надходження до контролюючого органу, правила, порядок та строки розгляду є такими самими, як і для реєстраційних заяв, поданих згідно з абацом першим цього пункту";

5) у пункти 183.9:

в абаці третьому цифри "20" замінити цифрами "10", а після слів "після подання реєстраційної заяви до контролюючого органу" доповнити словами "або державною реєстратору";

в абаці четвертому слова "або зміни ставки единого податку" виключити;

після абаці четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

"з бажаного (запланованого) дnia, що відповідає першому числу календарного місяця, в якому буде застосовуватися ставка единого податку, що передбачає сплату податку на додану вартість, у разі зміни ставки единого податку третьої групи".

У зв'язку з цим абаці п'ятій та шостий вважати відповідно абацами шостим та сьомим;

6) у пункти 183.13:

абзац перший після слів "веб-порталі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців" доповнити словами "та громадських формувань";

абзац другий підпункту 183.13.2 викласти в такій редакції:

"За запитом в електронній формі платник податку, які подають податкову декларацію засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронні довірчі послуги", контролюючі органи надають безоплатно, протягом п'яти робочих днів від дати надходження такого запиту інформацію, що оприлюднюються відповідно до переліку відповідних засобів.

7) у пункти 183.15:

абзац другий викласти в такій редакції:

"У разі перетворення юридичної особи - платника податку або зміни даних про платника податку, які стосуються податкового номера та/або найменування (прізвища, імені та по батькові) платника податку і не пов'язані з ліквідацією або реорганізацією платника податку, а також встановлення розбіжностей чи помилок у записах реєстру платників податку проводиться перереєстрація платника податку",

доповнити абзацами четвертим - шостим такого змісту:

"До перереєстрації платника податку подається відповідно до пункту 183.7 цієї статті заява про перетворення на 10 робочих днів, що настають за днем, коли змінились дані про платника податку або виникли інші підстави для перереєстрації.

Перереєстрація у зв'язку із зміною найменування (крім перетворення) (прізвища, імені та по батькові) платника податку, який включені до Единого державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, здійснюється контролюючим органом без подання заяви платником податку на підставі відомостей з цього Единого державного реєстру.

Якщо особа, утворена шляхом перетворення, не подала у встановлений строк заяви для перереєстрації, її реєстрація платником податку анулюється відповідно до статті 184 цього Кодексу".

106. У статті 184:

1) у пункти 184.2:

після абаці першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Якщо щодо особи, зареєстрованої платником податку до Единого державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, внесене згідно про державну реєстрацію припинення юридичної особи (крім перетворення) як платник податків

діяльності фізичної особи - підприємця або якщо до реєстру платників єдиного податку внесено запис про застосування спрощеної системи оподаткування, що не передбачає сплати податку на додану вартість, анулювання реєстрації проводиться контролюючим органом автоматично на підставі відповідних відомостей, отриманих згідно із Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань" або за даними реєстру платників єдиного податку.

У зв'язку з цим абаці другий - сьомий:

після абаціу зміненою абаціу відповідно новим абацом такого змісту:

"державної реєстрації припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця".

У зв'язку з цим абаці абаціу відповідно абацом дев'ятим:

2) пункт 184.10 викласти в такій редакції:

"184.10. Контролюючий орган, який прийняв самостійне рішення про анулювання реєстрації платника податку, зобов'язаний письмово повідомити особу протягом трьох робочих днів після дії анулювання такої реєстрації".

107. У підпункті 186.3 статті 186 слово "підпункт" замінити словом "пункт".

108. В абаці четвертому пункту 187.1 статті 187 слова "діяльності можуть" замінити словами "діяльності (підрядники та субпідрядники) можуть".

109. У пункті 188.1 статті 188:

1) після абаціу четвертого доповнити новим абацом такого змісту:

"електричної енергії, ціна на яку склалася на ринку електричної енергії".

У зв'язку з цим абаці абаціу відповідно абацом шостим:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Одиниця виміру	Ставки податку
2402 20 90 10	Сигарети без фільтра, цигарки	відсотків	12
2402 20 90 20	Сигарети з фільтром	відсотків	12
2402 10 00 90	Сигарили, включаючи сигарилы з відрізаними кінцями, з вмістом тютону	відсотків	12";

підпункт 215.3.3 викласти в такій редакції:
"215.3.3. мінімальні акцизне податкове зобов'язання із сплати акцизного податку з тютонових виробів:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Одиниця виміру	Ставка податку
2402 20 90 10	Сигарети без фільтра, цигарки	гривень за 1000 штук	3019,85
2402 20 90 20	Сигарети з фільтром	гривень за 1000 штук	3019,85
2402 10 00 90	Сигарили, включаючи сигарилы з відрізаними кінцями, з вмістом тютону	гривень за 1000 штук	3019,85, але не менше 2836,08 гривень за 1 кг нетто";

дополнити підпунктом 215.3.3' такого змісту:
"215.3.3'. рідини, що використовуються в електронних сигаретах:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Одиниця виміру	Ставка податку
3824 90 97 20	Рідини, що використовуються в електронних сигаретах	гривень за 1 літр	3000";

підпункт 215.3.4 дополнити цифрами та словами:

"2710 19 62 00 – 2710 19 68, 2710 19 71 00, 2710 19 75 00, 2710 19 99 00, 2710 20 31 00, 2710 20 35 00, 2710 20 39 00	Палива рідкі, на основі газольів (дизальєво), менин як 85 об.% яких, включаючи витрати, передганяється при температурі 350°C (за методом ISO 3405, еквівалентним методу ASTM D 86), крім палива пічного побутового	євро за 1000 літрів	213,50
3814 00 90 90	Тільки розчинники або розріджувачі на основі метанолу; інші готові суміші на основі метанолу	євро за 1000 літрів	245,50";

123. Пункт 220.2 статті 220 викласти в такій редакції:

"220.2. Декларація про максимальні роздрібні ціни на підакцизні товари (продукції) (далі - декларація), встановлені виробником або імпортером товарів (продукції), подається до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, засобами електронного зв'язку в електронній формі, визначеній центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з дотриманням умов щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законами України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронні довірчі послуги".

124. Пункт 221.2 статті 221 після слова "сигарети" дополнити словами "цигарки, сигарили".

125. У підпункті 222.1.1 пункту 222.1 статті 222:

1) після абзацу другого дополнити новим абзацом такого змісту:

"Суми податку з рідин, що використовуються в електронних сигаретах, сплачуються виробниками таких рідин до бюджету протягом 15 робочих днів з дня отримання марок акцизного податку. Якщо зазначений строк припадає на день наступного бюджетного року, сума акцизного податку сплачується виробниками рідин, що використовуються в електронних сигаретах, до закінчення бюджетного року, в якому отримані марки".

У зв'язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим;

2) в абзаці четвертому слова "абзацом другим" замінити словами "абзацами, другим і третім", а після слів "тютонових виробів" дополнити словами "та виробників рідин, що використовуються в електронних сигаретах".

126. У статті 226:

1) у назві статті, пунктах 226.1, 226.3 та абзаці першому пункту 226.12 слова "алкогольних напоїв і тютонових виробів" замінити словами "алкогольних напоїв, тютонових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах";

2) у пункти 226.2 слова "плящиці (упаковці) алкогольного напою та пачці (упаковці) тютонового виробу" замінити словами "плящиці (упаковці) алкогольного напою, пачці (упаковці) тютонового виробу чи ємності (упаковки) з рідиною, що використовується в електронних сигаретах";

3) у пунктах 226.5 та 226.11 слова "алкогольних напоїв та тютонових виробів" замінити словами "алкогольних напоїв, тютонових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах";

4) у пункти 226.8:

після абзацу першого дополнити новим абзацом такого змісту:

"На марку акцизного податку на сигарети, цигарки та сигарили додатково наноситься кількість штук у пачці (упаковці)".

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

дополнити абзацами четвертим і п'ятим такого змісту:

Кожна марка акцизного податку на рідини, що використовуються в електронних сигаретах, повинна мати окремий номер та позначення про квартал і рік випуску марки.

Виробники та імпортери рідин, що використовуються в електронних сигаретах, ведуть облік та звітують про використання марок акцизного податку за видами марок (РІ - "рідина імпортна", РВ - "рідина вітчизняна") у кількисному виразі:

5) у пункти 226.9:

в абзаці другому слова "алкогольні напої та тютонові вироби" замінити словами "алкогольні напої, тютонові вироби та рідини, що використовуються в електронних сигаретах";

в абзаці третьому слова "алкогольні напої та тютонові вироби" замінити словами "алкогольні напої, тютонові вироби та рідини, що використовуються в електронних сигаретах", а слова "алкогольних напоїв і тютонових виробів" замінити словами "алкогольних напоїв, тютонових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах";

6) у пункти 226.10:

в абзаці другому слова "алкогольні напої та тютонові вироби" замінити словами "алкогольні напої, тютонові вироби та рідини, що використовуються в електронних сигаретах";

7) у пункти 226.11 слова "алкогольних напоїв і тютонових виробів" замінити словами "алкогольних напоїв, тютонових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах";

8) у пункті 226.12 слова "на пляшках (упаковках) алкогольних напоїв і на пачках (упаковках) тютонових виробів" замінити словами "на пачках (упаковках) тютонових виробів та на ємностях (упаковках) з рідинами, що використовуються в електронних сигаретах";

9) в абзаці першому пункту 228.3 та пункти 228.4 слова "алкогольних напоїв і тютонових виробів" замінити словами "алкогольних напоїв, тютонових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах";

10) в пункті 228.6 викласти в такій редакції:

"228.6. Вилучені в доказі держави (конфісковані) спирт етиловий та алкогольні напої підлягають знищенню на порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

6) пункт 228.7 після слів "тютонові вироби" дополнити словами "та рідини, що використовуються в електронних сигаретах";

7) у пунктах 228.8 та 228.9 слова "алкогольних напоїв і тютонових виробів" замінити словами "алкогольних напоїв, тютонових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах";

8) у пункті 228.10 слова "за підпунктами 1 та 2 пункту 228.9" замінити словами "за підпунктами 1 та 2 пункту 228.9 та пункти 228.11 та 228.12";

9) підпункти 228.13 та 228.14 викласти в такій редакції:

"(a) бере участь у роботі комісії з прийманням спирту етилового та фізичного засобів, який використовується в електронних сигаретах";

"(b) підпункт "а" пункту 228.13 статті 228 викласти в такій редакції:

"228.13. Гідравлічні вимірювальні пристрої, які використовуються в електронних сигаретах, вилучені в доказі держави (конфісковані) спирт етиловий та алкогольні напої підлягають знищенню на порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

10) підпункти 228.14 та 228.15 викласти в такій редакції:

"228.14. Якщо фізична особа, визначена у пункти 228.1 цієї статті, становима на 1 січня поточного року має у власності ділянки земельних ділянок одного виду використання, площа яких перевищує межі граничних норм, визначених пунктом 228.1 цієї статті, та осіб, які використовують земельні ділянки земельного характеру, вилучені в доказі держави (конфісковані) спирт етиловий та алкогольні напої підлягають знищенню на порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

11) підпункти 228.16 та 228.17 викласти в такій редакції:

"228.16. Якщо фізична особа, визначена у пункти 228.1 цієї статті, становима на 1 січня поточного року має у власності ділянки земельних ділянок одного виду використання, площа яких перевищує межі граничних норм, визначених пунктом 228.1 цієї статті, та осіб, які використовують земельні ділянки земельного характеру, вилучені в доказі держави (конфісковані) спирт етиловий та алкогольні напої підлягають знищенню на порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

12) підпункти 228.18 та 228.19 викласти в такій редакції:

"228.18. Якщо фізична особа, визначена у пункти 228.1 цієї статті, становима на 1 січня поточного року має у власності ділянки земельних ділянок одного виду використання, площа яких перевищує межі граничних норм, визначених пунктом 228.1 цієї статті, та осіб, які використовують земельні ділянки земельного характеру, вилучені в доказі держави (конфісковані) спирт етиловий та алкогольні напої підлягають знищенню на порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

13) підпункти 228.20 та 228.21 викласти в такій редакції:

"228.20. Якщо фізична особа, визначена у пункти 228.1 цієї статті, становима на 1 січня поточного року має у власності ділянки земельних ділянок одного виду використання, площа яких перевищує межі граничних норм, визначених пунктом 228.1 цієї статті, та осіб, які використовують земельні ділянки земельного характеру, вилучені в доказі держави (конфісковані) спирт етиловий та алкогольні напої підлягають знищенню на порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

П'ЯТНИЦЯ, 22 ТРАВНЯ 2020

ГОЛОС УКРАЇНИ № 84 (7341)

протягом 30 календарних днів з дня набуття такого права на пільгу та/або права власності.

Пільга починає застосовуватися до обраних земельних ділянок з урахуванням вимог пункту 284.2 статті 284 цього Кодексу та діє до початку місяця, що настає за місяцем подання нової заяви про застосування пільги.

У разі недотримання фізичною особою вимог абзасу першого цього пункту пільга починає застосовуватися до обраних земельних ділянок з наступного податкового (звітного) періоду".

136. У пункті 284.1 статті 284:

абзац другий виключити;

абзац третій викласти в такій редакції:

"Нові зміни до рішень щодо надання пільг зі сплати земельного податку надаються відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни".

137. У статті 286:

1) пункт 286.1 дополнити абзацом третім такого змісту:

"У разі подання платником податку до контролюючого органу правовстановлюючих документів на земельну ділянку, відомості про яку відсутні у базах даних інформаційних систем центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, сплати податку фізичними та юридичними особами здійснюється на підставі поданих платником податку відомостей до отримання контролюючим органом інформації про переход права власності на об'єкт оподаткування".

2) пункти 286.2 і 286.5 викласти в такій редакції:

"286.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму плати за землю широку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за формулою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності) як платника плати за землю разом з нею подається витяг з технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки, а надалі таки витяг подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі".

"286.5. Нарахування фізичним особам сум плати за землю проводиться контролюючими органами (за місцем знаходження земельної ділянки), які надсилають платнику податку у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу, до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формулою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника - юридичної або фізичної особи до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому припинилося його право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника - фізичної особи до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає (вручає) податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про переход права власності.

Якщо такий переход, відбувається після 1 липня поточного року, контролюючий орган надсилає (вручає) попередньому власнику нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

У разі якщо платник податків має у власності декілька земельних ділянок, що якісь необхідно провести звіри даних, для її проведення такий платник податків має право звернутися до контролюючого органу за місцем знаходження будь-якої з таких земельних ділянок.

Платники плати за землю мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем знаходження земельних ділянок для проведення звірок даних щодо:

розміру площ та кількості земельних ділянок, що передують у власності та/або користування платника податку;

права на користування пільговою зі сплати податку з урахуванням положень пунктів 281.4 та 281.5 цієї статті;

розміру ставки земельного податку;

нарахованої суми плати за землю.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником плати за землю на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема, документів на право власності, користування пільгою, а також у разі зміни розміру ставки плати за землю контролюючим органом (контролюючі органи) за місцем знаходження кожної із земельних ділянок проводить (проводять) протягом десяти робочих днів перерахунок суми податку і надсилає (вручає)/надсилають (вручають) іому новим податковим повідомлення-рішенням. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

138. У пункті 287.9 статті 287 слова "цею статтею" замінити словами і цифрами "статтею 286 цього Кодексу".

139. У статті 289:

1) абзац першій пункту 289.1 дополнити словами "з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до законодавства";

2) у пункті 289.2:

в абаці першому слова "сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом" замінити словами "земель і земельних ділянок";

абзац п'ятим після слів "проведення нормативної грошової оцінки земель" дополнити словами "зазначенено в технічній документації з нормативної грошової оцінки земель та земельних ділянок".

140. У статті 291:

1) у пункті 291.4:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

"1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманых осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з наданням побутових послуг населенню і обсягом доходу яких протягом календарного року не перевищує 1000000 гривень";

абзац третій підпункту 2 викласти в такій редакції:

"2) друга група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманых осіб або кількість осіб, які передують з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичної особи суб'єкта господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 7000000 гривень";

2) підпункт 291.4.3:

в абаці першому слово "приєднання" виключити;

в абаці другому слово "або приєднуються" виключити;

дополнити абацом п'ятим такого змісту:

"Якщо сільськогосподарські товароворибнік реорганізується шляхом приєднання згідно з відповідними нормами Цивільного кодексу України, то норма щодо дотримання частки сільськогосподарського товароворибництва, яка дорівнює 75 відсотків за попередній податковий (звітний) рік, поширяється на усіх учасників такої реорганізації".

3) підпункт 291.4.4 викласти в такій редакції:

"291.4.4. Сільськогосподарські товароворибнік, утворені шляхом злиття, можуть бути платниками податку в рік утворення, якщо частка сільськогосподарського товароворибництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік всіма товароворибниками, які брали участь у їх утворенні та були припинені в результаті злиття, дорівнює або перевищує 75 відсотків".

141. Гукт 292.1.2 статті 292' викласти в такій редакції:

"292'.2. Базовою оподаткування податком для платників єдиного податку четвертої групи для сільськогосподарських товароворибників є нормативна грошова оцінка 1 гектара сільськогосподарських угідь (рілі, сіножаті, пасовища і багаторічних насаджень) з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного станом на 1 січня базового податкового (звітного) року відповідно до порядку, встановленому цим Кодексом для справляння плати за землю".

142. У статті 292.3:

1) у пункті 292.3 слова "у межах до" замінити словами "не більше";

2) підпункт "б" підпункту 4 пункту 293.8 викласти в такій редакції:

"б) платником єдиного податку третьої групи, який обрав ставку єдиного податку в розмірі 5 відсотків, у разі добровільної зміни ставки єдиного податку шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 10 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися нова ставка, та реєстрації такого платника єдиного податку податком на додану вартість у порядку, встановленому розділом V цього Кодексу".

143. Абац другий пункту 294.1 статті 294 дополнити словами і цифрами "(крім податкового періоду для податкової звітності з податку на додану вартість, визначеного пунктом 202.1 статті 202 цього Кодексу)".

144. У підпункті 295.9 пункту 295.9 статті 295 слова "утворені протягом року шляхом злиття, приєднання" замінити словами "реорганізовані шляхом приєднання або утворені протягом року шляхом злиття".

145. У статті 297.1:

1) у пункті 297.1.1:

підпункт 1 дополнити словами і цифрами "крім випадків, передбачених абацами другим і третім підпунктом 133.1.1 та підпунктом 133.1.4 пункту 133.1 статті 133 цього Кодексу";

2) підпункт 4 викласти в такій редакції:

"4) податку на майно в частині земельного податку за земельні ділянки, що використовуються платниками єдиного податку першої - третьої груп для провадження господарської діяльності (крім діяльності з наданням земельних ділянок та/або нерухомого майна, що знаходитьться на таких земельних ділянках, в оренду (найм, позичку) та платниками єдиного податку четвертої групи для ведення сільськогосподарського товароворибництва";

2) пункт 297.3 викласти в такій редакції:

"297.3. Платник єдиного податку виконує передбачені цим Кодексом функції податкового агента у разі нарахування (виплати, надання) оподатковуваних податком на доходи фізичних осіб доходів на користь

фізичної особи, яка передується з ним у трудових або цивільно-правових відносинах";

3) доповнити пунктом 297.6 такого змісту:

"297.6. Платник єдиного податку - юридична особа, що визнається контролюючою особою над контролюваними іноземними компаніями відповідно до статті 392 цього Кодексу, здійснює нарахування та сплату податку на прибуток підприємств у порядку, розміри та строки, встановлені розділом III цього Кодексу".

146. У статті 298:

1) у підпункті 298.1.1 пункту 298.1:

абзац перший після слів "контролюючого органу" доповнити словами "за місцем податкової адреси";

2) підпункти 3 і 4 викласти в такій редакції:

"3) засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронні довічні посли":

4) державному реєстратору під час державної реєстрації створення юридичної особи або державної реєстрації фізичної особи - підприємства.

Відповідна заява або відомості передаються до контролюючих органів у порядку, встановленому Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємств та громадських формувань".

2) підпункт 8 підпункту 298.2.3 пункту 298.2 після слів "податкового боргу" доповнити словами і цифрами "у розмірі, що перевищує суму, визначену абзацом третім пункту 59.1 статті 59 цього Кодексу";

3) пункт 298.6 викласти в такій редакції:

"298.6. У разі змін податкової адреси суб'єкта господарювання, місця провадження господарської діяльності заява подається платниками єдиного податку на додану вартість у разі відсутності зазначеного земельного ділянки, а надалі таки витяг з технічної документації про нормативну грошову оцінку землі";

У разі зміни ставки єдиного податку заява подається платником єдиного податку на додану вартість у разі відсутності зазначеного земельного ділянки, а надалі таки витяг з технічної документації про нормативну грошову оцінку землі";

У разі зміни податкової адреси суб'єкта господарювання, місця провадження господарської діяльності заява подається платниками єдиного податку на додану вартість у разі відсутності зазначеного земельного ділянки, а надалі таки витяг з технічної документації про нормат

